

Dansk udgave

Retsforskrifter

58. årgang

25. marts 2015

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) 2015/496 af 17. marts 2015 om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 for så vidt angår institutionernes deponering af historiske arkivalier hos Det Europæiske Universitetsinstitut i Firenze 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens forordning (EU) 2015/497 af 20. marts 2015 om forbud mod fiskeri efter rokker i EU-farvande i IIa og IV fra fartøjer, der fører tysk flag 6
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/498 af 24. marts 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende tilsynsmyndighedernes godkendelsesprocedurer for anvendelse af virksomhedsspecifikke parametre i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF⁽¹⁾ 8
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/499 af 24. marts 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende de procedurer, der skal følges i forbindelse med tilsynsmyndighedernes meddelelse af godkendelse af anvendelsen af elementer af det supplerende kapitalgrundlag i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF⁽¹⁾ 12
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/500 af 24. marts 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende de procedurer, der skal følges i forbindelse med tilsynsmyndighedernes godkendelse af anvendelsen af en matchtilpasning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF⁽¹⁾ 18

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/501 af 24. marts 2015 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan	23
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/502 af 24. marts 2015 om godkendelse af et præparat af <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC R404 som fodertilsætningsstof til malkekøer (indehaver af godkendelsen er Micro Bio-System Ltd) ⁽¹⁾	57
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/503 af 24. marts 2015 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	60

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/496

af 17. marts 2015

om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 for så vidt angår institutionernes deponering af historiske arkivalier hos Det Europæiske Universitetsinstitut i Firenze

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 352,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹⁾ skal Unionens historiske arkivalier opbevares og så vidt muligt gøres tilgængelige for offentligheden efter udløbet af en frist på 30 år.
- (2) Forpligtelsen til at oprette historiske arkiver og så vidt muligt gøre dem tilgængelige for offentligheden gælder hver af de institutioner, der er nævnt i forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 »institutionerne« på de betingelser, der er fastsat deri.
- (3) I henhold til forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 kan hver institution opbevare sine historiske arkiver på det sted, hvor den finder det mest hensigtsmæssigt.
- (4) I 1984 besluttede Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen at deponere deres historiske arkivalier hos Det Europæiske Universitetsinstitut (EUI) i Firenze, hvor de gøres tilgængelige for offentligheden. Med henblik herpå undertegnede De Europæiske Fællesskaber, repræsenteret ved Kommissionen, og EUI en aftale den 17. december 1984 (»aftalen om deponering«).
- (5) Siden har også Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Revisionsret valgt at tilslutte sig deponeringsaftalen. Den Europæiske Investeringsbank deponerer sine historiske arkivalier hos EUI i henhold til en særskilt aftale med EUI, der blev undertegnet den 1. juli 2005, og i henhold til »regler for historiske arkiver«, som bankens direktion vedtog den 7. oktober 2005 ⁽²⁾.
- (6) Den italienske regering har permanent og vederlagsfrit stillet egnede lokaliteter til rådighed for EUI, således at det sikres, at de deponerede arkivalier opbevares og beskyttes i overensstemmelse med anerkendte internationale standarder, og således at arkivalierne kan konsulteres på stedet.

⁽¹⁾ EFT L 43 af 15.2.1983, s. 1.⁽²⁾ EUT C 289 af 22.11.2005, s. 12.

- (7) Formålet med institutionernes deponering af historiske arkivalier hos EUI er at skabe én enkelt indgang til arkiverne, fremme anvendelsen af dem og styrke forskningen i den europæiske integrations og EU-institutionernes historie. EUI er et velanskrevet center for forskning og undervisning på universitetsniveau med fokus på Europa og europæisk integration. Det har næsten 30 års erfaring med drift af Unionens historiske arkiver, har hypermoderne deponerings- og forskningsfaciliteter, der er specielt opbygget, så disse arkivalier bevares og er tilgængelige, og er internationalt kendt som hjemsted for disse arkiver.
- (8) Fortsat deponering af institutionernes historiske arkivalier hos EUI bør inkorporeres i EU-lovgivningen for at afspejle EUI's rolle som institutionernes partner i driften af institutionernes historiske arkiver.
- (9) Denne forordning bør finde anvendelse på alle institutioner og bør ikke ændre deres ansvar for at gøre deres historiske arkivalier tilgængelige for offentligheden eller ved den enkelte institutions ejendomsret til dem.
- (10) Den særlige karakter af Den Europæiske Unions Domstols og Den Europæiske Centralbanks opgaver berettiger deres fritagelse for forpligtelsen i denne forordning til at deponere deres historiske arkivalier hos EUI. Den Europæiske Unions Domstol og Den Europæiske Centralbank (ECB) kan deponere deres historiske arkivalier hos EUI på frivillig basis.
- (11) Institutionerne og EUI bør, når det er muligt, gøre de historiske arkivalier tilgængelige for offentligheden i digitaliseret og digital form, så det bliver lettere at konsultere dem på internettet.
- (12) Personoplysninger i Unionens historiske arkivalier, der er deponeret hos EUI, bør behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.
- (13) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt af Kommissionen i forbindelse med det lovgivningsforslag, der har ført til denne forordning, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001, og afgav udtalelse herom den 10. oktober 2012 ⁽²⁾.
- (14) Der bør som led i en rammepartnerskabsaftale fastsættes nærmere bestemmelser om forvaltningen af de historiske arkivalier i EUI, herunder deponering, adgang og offentlig konsultation heraf, og om institutionernes og EUI's respektive roller og ansvarsområder.
- (15) Udgifterne til EUI's forvaltning af Unionens historiske arkiver bør finansieres over Unionens almindelige budget, og disse udgifter bør dækkes af alle de deponerende institutioner.
- (16) Forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hver institution, bortset fra Den Europæiske Unions Domstol og Den Europæiske Centralbank (ECB), deponerer hos Det Europæiske Universitetsinstitut (EUI) i Firenze de dokumenter, som indgår i dens historiske arkiver, og som den har gjort tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med denne forordning. Deponeringen foregår i overensstemmelse med bilaget.

Uanset første afsnit kan de deponerende institutioner på grund af retlige eller administrative forhold undlade at deponere visse originale dokumenter hos EUI. I så fald deponerer de en mikrofilmkopi eller en digital kopi af sådanne dokumenter.«

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 28 af 30.1.2013, s. 9.

b) Følgende stykker tilføjes:

- »3. Den Europæiske Unions Domstol og ECB kan deponere deres historiske arkivalier hos EUI på frivillig basis.
4. De deponerende institutioner bevarer ejendomsretten til deres arkivalier, og de har forsat eneansvaret for sammensætningen af de dokumenter og filer, som deponeres eller på anden vis stilles til rådighed for EUI.
5. Deponeringen af institutionernes historiske arkivalier hos EUI berører ikke beskyttelsen af arkivalierne, jf. artikel 2 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
6. EUI sikrer bevarelsen og beskyttelsen af de deponerede arkivalier. Bevarelsen og beskyttelsen skal overholde anerkendte internationale standarder for fysisk beskyttelse af arkivalier og skal som minimum overholde tekniske og sikkerhedsmæssige bestemmelser vedrørende bevarelse og drift af offentlige arkiver, der svarer til dem, der gælder i Italien. Derfor skal de deponerede dokumenter opbevares i dertil indrettede deponeringsfaciliteter.
7. EUI bærer det fulde ansvar for det personale, der skal forvalte Unionens historiske arkivalier, som er deponeret hos EUI. EUI påser, at det personale, der har til opgave at forvalte de historiske arkivalier, har de fornødne faglige kvalifikationer til at udføre arbejdet på dette område.
8. Hver af de deponerende institutioner har ret til at modtage oplysninger om EUI's drift af dets arkiver og til at besigtige de arkivalier, den har deponeret.
9. EUI gør de historiske arkivalier, den modtager i medfør af stk. 1 og 3, tilgængelige for offentligheden. Institutionerne kan også gøre en kopi af samme historiske arkivalier tilgængelige for offentligheden.
10. Udgifterne til forvaltning af Unionens historiske arkiver finansieres via bidrag fra alle de deponerende institutioner til den relevante budgetpost, inden for rammerne af de årlige bevillinger, som budgetmyndigheden stiller til rådighed i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (*). Disse finansielle bidrag dækker ikke udgifter til tilrådighedsstillelse og indretning af de bygninger og deponeringsfaciliteter, der skal huse arkivalierne og arkivpersonalet.
- Størrelsen af de bidrag, der er omhandlet i første afsnit, skal stå i et rimeligt forhold til størrelsen af de deponerende institutioners respektive stillingsfortegnelser. Hvert bidrag beregnes på ny, når yderligere institutioner begynder at deponere deres historiske arkivalier hos EUI, eller mindst hvert femte år.
11. EUI handler som registerfører i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EF) nr. 45/2001, efter instruks fra de deponerende institutioner. EUI behandler eventuelle personoplysninger i institutionernes historiske arkivalier i overensstemmelse med de garantier, der er fastsat i nævnte forordning.
12. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har fortsat beføjelse til at føre tilsyn med institutionerne for så vidt angår behandling af personoplysninger i de historiske arkivalier, der er deponeret hos EUI.

(*) EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.«

2) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

- »1. Hver institution fastsætter interne gennemførelsesbestemmelser til denne forordning. De skal indeholde regler for opbevaring og videregivelse til offentligheden af historiske arkivalier og for beskyttelse af de deri indeholdte personoplysninger. Institutionerne gør så vidt muligt deres arkivalier elektronisk tilgængelige for offentligheden, herunder digitaliserede og oprindeligt digitale arkivalier, og gør det lettere at konsultere dem på internettet. De opbevarer også de dokumenter, som eksisterer i formater, der er tilpasset særlige behov (f.eks. Brailleskrift, magnaprint eller optagelser).«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Kommissionen indgår på vegne af de deponerende institutioner en rammepartnerskabsaftale med EUI. Rammepartnerskabsaftalen skal indeholde detaljerede bestemmelser om institutionernes og EUI's respektive roller og ansvarsområder i forbindelse med forvaltningen af EU's historiske arkivalier, herunder deponering, opbevaring, adgang og offentlig konsultation heraf.«

3) Teksten i bilaget tilføjes som bilag til forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. marts 2015.

På Rådets vegne
E. RINKĖVIČS
Formand

BILAG

»BILAG

**BESTEMMELSER OM DEPONERING AF INSTITUTIONERNES HISTORISKE ARKIVALIER HOS DET
EUROPÆISKE UNIVERSITETSINSTITUT I FIRENZE**

1. For ikkedigitale arkivaliers vedkommende skal de originale dokumenter deponeres hos EUI med henblik på varig bevarelse sammen med en mikrofilmkopi og/eller en digital kopi heraf.

For digitale arkivaliers vedkommende skal EUI have varig adgang til dokumenterne på en sådan måde, at EUI kan opfylde sin forpligtelse til at gøre de historiske arkiver offentligt tilgængelige via én enkelt indgang og til at fremme anvendelsen af dem. Ansvar for den varige bevarelse af de digitale arkivalier ligger fortsat hos de institutioner, hvorfra arkivalierne stammer.

2. Aflevering af arkivalier til deponering foregår én gang årligt og følger i videst muligt omfang institutionernes normale arkiveringsprocedurer.
 3. EUI må hverken ændre ved den måde, arkivalierne er inddelt på fra de deponerende myndigheders hånd, eller slette dokumenter eller filer eller foretage ændringer i dem.
 4. EUI udleverer de originale deponerede dokumenter og filer på begæring af de deponerende institutioner. De deponerende institutioner tilbageleverer originalerne til EUI, så snart de ikke længere har brug for dem.
 5. EUI underretter omgående de deponerende institutioner om enhver potentiel trussel mod ukrænkeligheden af de arkivalier, som den eller de pågældende institutioner har deponeret.«
-

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2015/497

af 20. marts 2015

om forbud mod fiskeri efter rokker i EU-farvande i IIa og IV fra fartøjer, der fører tysk flag

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 ⁽¹⁾, særlig artikel 36, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) 2015/104 ⁽²⁾ er der fastsat kvoter for 2015.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den kvote, der er tildelt for 2015, er opbrugt.
- (3) Derfor er det nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Opbrugt kvote

Den fiskekvote, som for 2015 er tildelt den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

Artikel 2

Forbud

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er navnlig forbudt at opbevare om bord, overføre, omlade og lande fisk af denne bestand fanget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/104 af 19. januar 2015 om fastsættelse for 2015 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande, om ændring af forordning (EU) nr. 43/2014 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 779/2014 (EUT L 22 af 28.1.2015, s. 1).

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2015.

På Kommissionens vegne

For formanden

Lowri EVANS

Generaldirektør for maritime anliggender og fiskeri

BILAG

Nr.	03/TQ104
Medlemsstat	Tyskland
Bestand	SRX/2AC4-C
Art	Rokker (<i>Rajiformes</i>)
Område	EU-farvande i IIa og IV
Dato	6.3.2015

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/498**af 24. marts 2015****om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende tilsynsmyndighedernes godkendelsesprocedurer for anvendelse af virksomhedsspecifikke parametre i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽¹⁾, særlig artikel 111, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forsikrings- og genforsikringsselskabers ansøgninger vedrørende anvendelse af virksomhedsspecifikke parametre bør udarbejdes på et forsvarligt og realistisk grundlag og bør omfatte alle de relevante oplysninger, som er nødvendige for tilsynsmyndighedernes vurdering. Det bør omfatte en vurdering af, hvordan kriterierne vedrørende anvendelse af hensigtsmæssige, komplette og nøjagtige data vil blive opfyldt.
- (2) De oplysninger, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab skal medtage i sin ansøgning, bør specificeres for at sikre et ensartet grundlag for tilsynsmyndighedernes afgørelser.
- (3) Ansøgningen om anvendelse af virksomhedsspecifikke parametre er en strategisk beslutning, der træffes med henblik på risikostyring og kapitalplanlægning. På grund af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets ultimative ansvar for overholdelse, jf. artikel 40 i direktiv 2009/138/EF, bør dets inddragelse i beslutningsprocessen vedrørende ansøgningen overvejes nøje.
- (4) Der bør fastsættes regler, som giver tilsynsmyndighederne mulighed for at vedtage passende procedurer. Der bør fastsættes detaljerede regler om tilsynsmyndighedernes vurdering og godkendelse af ansøgningerne. De bør tilpasses i overensstemmelse med ansøgningernes kompleksitet for at effektivisere godkendelsesprocessen. Godkendelsesprocessen kan vare under seks måneder, hvis det er i overensstemmelse med kompleksiteten.
- (5) Beslutningen om at ansøge om anvendelse af virksomhedsspecifikke parametre bør ikke kun træffes på grundlag af et ønske om at reducere kapitalkravet. Anvendelsen af virksomhedsspecifikke parametre bør dog ikke være til hinder for, at en virksomhed vender tilbage til standardparametre, hvis de virksomhedsspecifikke parametre ikke længere afspejler dens risikoprofil, og virksomheden bør i så fald underrette tilsynsmyndigheden om årsagerne til, at disse parametre ikke længere er hensigtsmæssige.
- (6) Procedurerne for godkendelse omfatter løbende kommunikation mellem tilsynsmyndighederne og forsikrings- og genforsikringsselskaberne. Dette omfatter kommunikation, inden den formelle ansøgning indsendes til tilsynsmyndighederne og, efter at en ansøgning er blevet godkendt, i forbindelse med tilsynsprocessen. En sådan løbende kommunikation er nødvendig for at sikre, at tilsynsmæssige vurderinger er baseret på relevante og ajourførte oplysninger.
- (7) Som en del af godkendelsesprocessen bør tilsynsmyndighederne bl.a. vurdere de data, der er anvendt til at beregne de virksomhedsspecifikke parametre, og de bør kontrollere, om de anvendte data opfylder de datakvalitetskriterier, der er fastsat i artikel 219 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 ⁽²⁾. For at opfylde kravet om dataenes fuldstændighed i artikel 219 i nævnte forordning bør virksomheden anvende de virksomhedsspecifikke parameterværdier, der er beregnet ved at anvende den godkendte metode med de seneste relevante data.
- (8) Forsikrings- og genforsikringsselskaber må kun erstatte en delmængde af standardparametre inden for risikomodulerne med virksomhedsspecifikke parametre. Dette betyder, at nogle af de data, der anvendes til at beregne disse parametre, vil svare til eller være identiske med de data, der anvendes til beregning af forsikringsmæssige hensættelser.

⁽¹⁾ EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

- (9) På grund af den indbyrdes afhængighed mellem forskellige godkendelsesansøgninger i henhold til direktiv 2009/138/EF bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet, når det ansøger om godkendelse af virksomhedsspecifikke parametre, underrette tilsynsmyndigheden om andre ansøgninger vedrørende elementer omhandlet i artikel 308a, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, der er under behandling eller forventes behandlet inden for de næste seks måneder. Et sådant krav er nødvendigt for at sikre, at tilsynsmæssige vurderinger er baseret på gennemsigtige og objektive oplysninger.
- (10) Denne forordning er baseret på det udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger har forelagt Kommissionen.
- (11) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁽¹⁾.
- (12) For at øge retssikkerheden om tilsynsordningen i den i artikel 308a i direktiv 2009/138/EF omhandlede indfasningsperiode, som påbegyndes den 1. april 2015, er det vigtigt at sikre, at denne forordning træder i kraft hurtigst muligt, det vil sige dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgning om godkendelse af anvendelsen af virksomhedsspecifikke parametre

1. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet indsender en skriftlig ansøgning om godkendelse af anvendelsen af virksomhedsspecifikke parametre i stedet for en delmængde af parametre i standardformlen til tilsynsmyndigheden.
2. Ansøgningen skal indgives på et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet har sit hovedsæde, eller på et sprog, som er blevet aftalt med tilsynsmyndigheden.
3. Forsikrings- eller genforsikringsselskabets ansøgning skal omfatte følgende:
 - a) dokumentation for forsikrings- eller genforsikringsselskabets interne beslutningsproces vedrørende ansøgningen
 - b) en specifik startdato, hvorfra der anmodes om godkendelse af anvendelsen af virksomhedsspecifikke parametre
 - c) den delmængde af standardparametre, for hvilke der anmodes om erstatning med virksomhedsspecifikke parametre
 - d) for hvert segment den anvendte standardiserede metode og den virksomhedsspecifikke parameterværdi, der er beregnet for forsikrings- eller genforsikringsselskabet ved hjælp af denne metode
 - e) beregningen af det virksomhedsspecifikke parameter, som forsikrings- eller genforsikringsselskabet ansøger om at anvende, og oplysninger om, at beregningen er passende
 - f) beviser for, at de data, der er anvendt til beregning af de virksomhedsspecifikke parametre er fuldstændige, nøjagtige og hensigtsmæssige, og at de opfylder kravene i artikel 219 i delegeret forordning (EU) 2015/35
 - g) godtgørelse af, at hver standardiseret metode, der er anvendt til at beregne det virksomhedsspecifikke parameter for et enkelt segment, giver det nøjagtigste resultat, hvad angår opfyldelsen af kravene i artikel 101 i direktiv 2009/138/EF.
4. Ud over det i stk. 3 omhandlede materiale skal ansøgningen også indeholde en liste over alle andre ansøgninger, som forsikrings- eller genforsikringsselskabet har indgivet, eller som det forventer at indgive inden for de næste seks måneder, med henblik på godkendelse af de elementer, der er omhandlet i artikel 308a, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, samt de relevante anvendelsesdatoer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

*Artikel 2***Resultaternes nøjagtighed**

I forbindelse med godtgørelsen af resultaternes nøjagtighed vurderer forsikrings- og genforsikringsselskaberne, om den standardiserede metode er passende for virksomhedens data, om deres antagelser holder stik, og om dataene er relevante for virksomhedens risikoprofil.

*Artikel 3***Tilsynsmyndighedens vurdering af valget af parametre og metoden til beregning af parametrene**

1. Tilsynsmyndigheden vurderer forsikrings- eller genforsikringsselskabets valg af:
 - a) de parametre, som skal erstattes, idet der tages hensyn til, om anvendelsen af virksomhedsspecifikke parametre bedre afspejler virksomhedens risikoprofil
 - b) de segmenter, for hvilke der er blevet beregnet parametre, idet der tages hensyn til, om anvendelsen af virksomhedsspecifikke parametre bedre afspejler virksomhedens risikoprofil.
2. Tilsynsmyndighederne vurderer virksomhedens begrundelse for valget af den standardiserede metode til beregning af virksomhedsspecifikke parametre. Når denne vurdering foretages, tager tilsynsmyndighederne hensyn til, om antagelserne vedrørende standardiserede metoder holder stik, og om dataene er relevante for virksomhedens risikoprofil.

*Artikel 4***Vurdering af ansøgningen**

1. Tilsynsmyndigheden bekræfter modtagelsen af forsikrings- eller genforsikringsselskabets ansøgning.
2. Tilsynsmyndigheden bekræfter, om ansøgningen er fuldstændig senest 30 dage efter datoen for modtagelsen. Tilsynsmyndigheden betragter en ansøgning om godkendelse af anvendelsen af virksomhedsspecifikke parametre som fuldstændig, hvis den omfatter alle de i artikel 1, stk. 3 og 4, omhandlede oplysninger og beviser. Hvis tilsynsmyndigheden finder, at ansøgningen ikke er fuldstændig, underretter den straks forsikrings- eller genforsikringsselskabet om, at godkendelsesperioden ikke er begyndt, og angiver, hvorfor ansøgningen ikke anses for at være fuldstændig.
3. Hvis tilsynsmyndigheden har bekræftet, at en ansøgning er fuldstændig, skal dette ikke forhindre denne i at anmode om supplerende oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre dens vurdering. I anmodningen specificeres det, hvilke yderligere oplysninger der er nødvendige, og årsagerne til anmodningen.
4. Vurderingen af ansøgningen kan føre til, at tilsynsmyndighederne anmoder om tilpasninger af den måde, som virksomheden har til hensigt at anvende det virksomhedsspecifikke parameter på. Hvis tilsynsmyndigheden finder, at det kunne være muligt at godkende anvendelsen af et virksomhedsspecifikt parameter, med forbehold af at der foretages tilpasninger, underretter den straks forsikrings- og genforsikringsselskabet skriftligt om de nødvendige tilpasninger.
5. Dagene mellem datoen for tilsynsmyndighedens anmodninger om sådanne oplysninger eller tilpasninger og datoen, hvor tilsynsmyndigheden modtager sådanne oplysninger, indgår ikke i den i stk. 7 omhandlede periode på seks måneder.
6. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndigheden om enhver ændring af de i ansøgningen beskrevne forhold. Hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab underretter tilsynsmyndigheden om en ændring i ansøgningen, skal denne behandles som en ny ansøgning, medmindre:
 - a) ændringen skyldes en anmodning fra tilsynsmyndigheden om yderligere oplysninger eller tilpasninger, eller
 - b) tilsynsmyndigheden finder det godtgjort, at ændringen ikke i væsentligt omfang påvirker dens vurdering af ansøgningen.
7. Tilsynsmyndigheden sikrer, at den tager stilling til ansøgningen senest seks måneder fra modtagelsen af den fuldstændige ansøgning.

*Artikel 5***Afgørelse vedrørende ansøgningen**

1. Hvis tilsynsmyndigheden beslutter at afvise ansøgningen, anfører den begrundelsen for denne afgørelse. Tilsynsmyndigheden godkender kun ansøgningen, hvis den er tilfreds med begrundelsen for at erstatte en delmængde af parametre i standardformlen.
2. Når tilsynsmyndigheden har truffet afgørelse om en ansøgning, meddeles forsikrings- eller genforsikringsselskabet straks denne afgørelse skriftligt på samme sprog, som er anvendt i ansøgningen.
3. Tilsynsmyndigheden kan træffe afgørelse om at godkende ansøgningen, for så vidt angår en del af, men ikke alle segmenterne eller parametrene i ansøgningen.

*Artikel 6***Tilsynsmyndighedens tilbagekaldelse af godkendelsen**

Tilsynsmyndigheden kan tilbagekalde sin godkendelse af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs anvendelse af metoden med virksomhedsspecifikke parametre, hvis

- a) en virksomhed, som er meddelt godkendelse til at anvende virksomhedsspecifikke parametre, ikke længere opfylder betingelserne i artikel 101 i direktiv 2009/138/EF og artikel 218, 219 og 220 i delegeret forordning (EU) 2015/35
- b) i behørigt begrundede tilfælde, et forsikrings- eller genforsikringsselskab ønsker at vende tilbage til standardparametrene og sender tilsynsmyndigheden en anmodning med en begrundelse for, at de virksomhedsspecifikke parametre er uhensigtsmæssige, og forelægger dokumentation herfor.

*Artikel 7***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/499**af 24. marts 2015****om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende de procedurer, der skal følges i forbindelse med tilsynsmyndighedernes meddelelse af godkendelse af anvendelsen af elementer af det supplerende kapitalgrundlag i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽¹⁾, særlig artikel 92, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør udarbejde ansøgninger om godkendelse af elementer af det supplerende kapitalgrundlag på et forsvarligt og realistisk grundlag.
- (2) Ansøgningen vedrørende et element af det supplerende kapitalgrundlag er en strategisk beslutning, der træffes med henblik på risikostyring og kapitalplanlægning. På grund af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets ultimative ansvar for overholdelse, jf. artikel 40 i direktiv 2009/138/EF, bør dets inddragelse i beslutningsprocessen vedrørende ansøgningen overvejes nøje.
- (3) Forsikrings- eller genforsikringsselskabet bør inkludere alle relevante oplysninger, som er nødvendige for tilsynsmyndighedens vurdering, herunder forsikrings- eller genforsikringsselskabets vurdering af, hvordan elementet vil opfylde kriterierne for et element af det supplerende kapitalgrundlag og, hvis det indkræves, for klassificering som et element af basiskapitalgrundlaget, således at tilsynsmyndigheden kan træffe rettidige afgørelser baseret på passende dokumentation.
- (4) De oplysninger, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab skal medtage i sin ansøgning, bør specificeres for at sikre et ensartet grundlag for tilsynsmyndighedens afgørelser.
- (5) På grund af den indbyrdes afhængighed mellem forskellige godkendelsesansøgninger i henhold til direktiv 2009/138/EF bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet, når det ansøger om godkendelse af et element af det supplerende kapitalgrundlag, underrette tilsynsmyndigheden om andre ansøgninger vedrørende elementer omhandlet i artikel 308a, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, der er under behandling eller forventes behandlet inden for de næste seks måneder. Et sådant krav er nødvendigt for at sikre, at tilsynsmæssige vurderinger er baseret på gennemsigtige og objektive oplysninger.
- (6) Tilsynsmyndigheders og forsikrings- og genforsikringsselskabers evne til at vurdere status for en gruppe af modparter, som om der var tale om en enkelt modpart, anses for at være særlig relevant, hvis en gensidig eller en gensidiglignende virksomhed har et stort antal ensartede medlemmer, som er privatpersoner, og fra hvem den kan opkræve supplerende bidrag.
- (7) Processen for godkendelse af det supplerende kapitalgrundlag omfatter løbende kommunikation mellem tilsynsmyndighederne og forsikrings- og genforsikringsselskaberne. Dette omfatter kommunikation, inden den formelle ansøgning indsendes til tilsynsmyndigheden og, efter at en ansøgning er blevet godkendt, i forbindelse med tilsynsprocessen. En sådan løbende kommunikation er nødvendig for at sikre, at tilsynsmæssige vurderinger er baseret på relevante og ajourførte oplysninger.
- (8) Når den kompetente myndighed modtager underretning fra et forsikrings- eller genforsikringsselskab om, at der har været en nedgang i tabsabsorberingsevnen for et godkendt element af det supplerende kapitalgrundlag, bør tilsynsmyndigheden nedjustere det godkendte beløb eller tilbagekalde sin godkendelse af metoden for at sikre, at den er i overensstemmelse med den reducerede tabsabsorberingsevne.
- (9) Artikel 226 i direktiv 2009/138/EF tillader en koncern af forsikrings- eller genforsikringsselskaber at ansøge om godkendelse af et element af det supplerende kapitalgrundlag for et mellemliggende forsikringsholdingselskab eller et mellemliggende blandet finansielt holdingselskab. I disse tilfælde bør reglerne for det mellemliggende forsikringsholdingselskab eller det mellemliggende blandede finansielle holdingselskab finde anvendelse på samme måde som for et forsikrings- eller genforsikringsselskab. Dette bør også gælde, når moderselskabet i koncernen er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 235 i direktiv 2009/138/EF.

⁽¹⁾ EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

- (10) Denne forordning er baseret på det udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger har forelagt Kommissionen.
- (11) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger, der er nedsat i henhold artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽¹⁾.
- (12) For at øge retssikkerheden om tilsynsordningen i den i artikel 308a i direktiv 2009/138/EF omhandlede indfasningsperiode, som påbegyndes den 1. april 2015, er det vigtigt at sikre, at denne forordning træder i kraft hurtigst muligt, det vil sige dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgningens generelle kendetegn

1. Et forsikrings- eller genforsikringsselskab indgiver en skriftlig ansøgning om godkendelse af hvert enkelt element af det supplerende kapitalgrundlag til tilsynsmyndigheden.
2. Ansøgningen skal indgives på et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet har sit hovedsæde, eller på et sprog, som er blevet aftalt med tilsynsmyndigheden.
3. Ansøgningen skal bestå af et følgebrev og dokumentation.

Artikel 2

Følgebrev

Det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab skal indsende et følgebrev. Følgebrevet skal bekræfte alle de følgende punkter:

- a) at alle retlige eller kontraktretlige bestemmelser vedrørende elementet af det supplerende kapitalgrundlag eller enhver tilsluttet ordning er utvetydige og klart definerede
- b) at det beløb, som fastsættes for elementet i det supplerende kapitalgrundlag i ansøgningen, er i overensstemmelse med artikel 90, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF
- c) at den økonomiske substans for elementet i det supplerende kapitalgrundlag, herunder hvordan elementet supplerer basiskapitalgrundlaget, hvis det indkræves, er fuldt afspejlet i ansøgningen
- d) at forsikrings- eller genforsikringsselskabet under hensyntagen til den sandsynlige fremtidige udvikling samt omstændighederne på ansøgningsdatoen sikrer, at elementet af det supplerende kapitalgrundlag opfylder kriterierne for klassificering af kapitalgrundlag
- e) at der ikke udelades fakta, som, hvis tilsynsmyndigheden havde kendskab til dem, kunne påvirke dens afgørelse om, hvorvidt den skal godkende et element af det supplerende kapitalgrundlag, det beløb, for hvilket godkendelse af elementet skal meddeles, eller den periode, hvor godkendelse af en beregningsmetode skal finde anvendelse.

Følgebrevet skal også indeholde en liste over alle andre ansøgninger, som forsikrings- eller genforsikringsselskabet har indgivet, eller som det forventer at indgive inden for de næste seks måneder, med henblik på godkendelse af elementer, der er omhandlet i artikel 308a, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, samt de relevante anvendelsesdatoer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

*Artikel 3***Dokumentation for beløbet eller metoden**

Den ansøgning, som forsikrings- eller genforsikringsselskabet indgiver, skal vedrøre godkendelse af et bestemt monetært beløb til et element af det supplerende kapitalgrundlag eller en metode til beregning af størrelsen af et element af det supplerende kapitalgrundlag.

Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet søger godkendelse af et bestemt monetært beløb, skal ansøgningen omfatte en redegørelse for beregningen af beløbet, som skal være baseret på forsigtige og realistiske antagelser i overensstemmelse med artikel 90, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF.

Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet søger godkendelse af en beregningsmetode, skal det afgive følgende oplysninger:

- a) en redegørelse for metoden og den måde, hvorpå den afspejler tabsabsorberingsevnen for elementet af det supplerende kapitalgrundlag
- b) en redegørelse for eventuelle antagelser, som metoden bygger på, og grundlaget for, at disse antagelser kan betegnes som forsigtige og realistiske
- c) elementets forventede oprindelige beløb, der er beregnet i overensstemmelse med metoden, og en begrundelse for dette beløb
- d) en redegørelse for de valideringsprocedurer, som forsikrings- eller genforsikringsselskabet vil gennemføre for at sikre, at metodens resultater fortsat afspejler elementets tabsabsorberende evne løbende.

*Artikel 4***Dokumentation for opfyldelse af godkendelseskriterierne**

Dokumentationen skal omfatte oplysninger, der gør det muligt for tilsynsmyndigheden at vurdere, om ansøgningen opfylder de kriterier, der er fastsat i artikel 90 i direktiv 2009/138/EF og artikel 62-65 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 ⁽¹⁾. Den skal mindst omfatte de oplysninger, der er beskrevet i denne artikels stk. 2-7.

Forsikrings- eller genforsikringsselskabet skal fremlægge oplysninger om arten af elementet af det supplerende kapitalgrundlag og den tabsabsorberende evne hos det element af basiskapitalgrundlaget, som elementet af det supplerende kapitalgrundlag konverteres til ved indkrævning, herunder følgende:

- a) lovbestemte eller aftalebaserede betingelser for elementet samt betingelserne for enhver tilsluttet ordning og bevis for, at modparten har indgået eller vil indgå aftalen og indgå i en eventuel tilsluttet ordning
- b) bevis for, at aftalen og eventuelle tilsluttede ordninger er juridisk bindende og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder, baseret på en juridisk udtalelse
- c) den periode, hvor aftalen er i kraft, og, hvis der ikke er sammenfald, den periode, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet kan indkræve elementet
- d) bekræftelse af, at elementet af det supplerende kapitalgrundlag, når dette er blevet indkrævet og indbetalt, vil vise alle kendetegnene ved et element af basiskapitalgrundlaget klassificeret under tier 1 i overensstemmelse med artikel 71 i delegeret forordning (EU) 2015/35 eller alle kendetegnene ved et element af basiskapitalgrundlaget klassificeret under tier 2 i overensstemmelse med artikel 73 i delegeret forordning (EU) 2015/35
- e) bekræftelse af, at elementets aftalebaserede betingelser ikke indeholder nogen bestemmelse, der kan udgøre en hindring for forsikrings- eller genforsikringsselskabets indkrævning af elementet for at dække tab eller en begrænsning for elementets evne til at kunne indkræves
- f) bekræftelse af, at elementet af det supplerende kapitalgrundlag eller de dermed forbundne ydelser kun vil være tilgængelige for forsikrings- eller genforsikringsselskabet og ikke vil kunne overdrages eller henføres til en anden part eller kunne behæftes på nogen anden måde

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

- g) alle faktorer, der begrænser de betingelser, hvorunder forsikrings- eller genforsikringsselskabet måtte ønske at indkræve elementet, herunder, men ikke kun stressrelaterede betingelser, som er specifikke for forsikrings- og genforsikringsselskabet, eller bredere markedsstress
- h) dokumentation for, om forsikrings- eller genforsikringsselskabet har eller i fremtiden kan få en forpligtelse til eller en forventning eller aftale om, at det vil stille midler eller andre ydelser til rådighed for modparten eller en tredjepart i forbindelse med elementet, undtagen i tilfælde af tilbagebetaling af et element af basiskapitalgrundlaget, som ville være i overensstemmelse med kendetegnene i artikel 71, stk. 1, litra h), og artikel 73, stk. 1, litra d), i delegeret forordning (EU) 2015/35
- i) en kopi af kapitalforvaltningsplanen på mellemlang sigt, herunder en redegørelse for elementets bidrag til forsikrings- eller genforsikringsselskabets eksisterende kapitalstruktur og dette elements mulige bidrag til forsikrings- eller genforsikringsselskabets muligheder for at opfylde sine nuværende og fremtidige kapitalkrav.

Medmindre artikel 63, stk. 6, i delegeret forordning (EU) 2015/35 finder anvendelse, og status for en gruppe af modparter kan vurderes, som om den var en enkelt modpart, skal forsikrings- eller genforsikringsselskabet tilvejebringe oplysninger om status for hver enkelt modpart, herunder følgende:

- a) navn på og en beskrivelse af hver enkelt modpart, herunder arten af forholdet mellem forsikrings- eller genforsikringsselskabet og modparten
- b) en vurdering af risikoen for misligholdelse fra modparternes side for at understøtte tilsynsmyndighedens vurdering, jf. artikel 63, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2015/35
- c) en vurdering af modparternes likviditetsstilling for at understøtte tilsynsmyndighedens vurdering, jf. artikel 63, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2015/35
- d) en vurdering af modparternes villighed til at betale for at understøtte tilsynsmyndighedens vurdering, jf. artikel 63, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/35
- e) en beskrivelse af den række af omstændigheder, hvorunder forsikrings- eller genforsikringsselskabet måtte ønske at indkræve elementet, herunder nuværende forventninger til, hvornår elementet kan blive indkrævet før eller på tidspunktet for manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet
- f) oplysninger om andre faktorer af relevans for modparternes status for at understøtte tilsynsmyndighedens vurdering, jf. artikel 63, stk. 5, i delegeret forordning (EU) 2015/35.

Hvis modparterne behandles som en gruppe af modparter i overensstemmelse med artikel 63, stk. 6, i delegeret forordning (EU) 2015/35, indgives oplysningerne i stk. 3, litra a)-f), for gruppen af modparter.

Hvis modparten er medlem af samme koncern eller subkoncern som forsikrings- eller genforsikringsselskabet i medfør af artikel 213 i direktiv 2009/138/EF og har forpligtelser under elementer af det supplerende kapitalgrundlag over for forskellige enheder inden for koncernen, skal oplysningerne i stk. 3, litra b)-f), omfatte dokumentation for modpartens evne til at imødekomme flere indkrævninger af elementer af det supplerende kapitalgrundlag samtidigt under hensyntagen til omstændighederne og koncernens enheder.

Forsikrings- eller genforsikringsselskabet skal tilvejebringe oplysninger om mulighederne for at inddrive midlerne, herunder:

- a) nærmere oplysninger om ordninger, der kan forbedre mulighederne for at inddrive elementet, herunder tilgængeligheden af sikkerhedsstillelse
- b) nærmere oplysninger om, hvorvidt national ret, i de relevante retsområder, er til hinder for indkrævning eller indbetaling, herunder i tilfælde med afvikling, administration eller indledning af insolvensbehandling af forsikrings- eller genforsikringsselskabet
- c) nærmere oplysninger om ordninger eller omstændigheder, der er til hinder for indkrævning eller indbetaling i en situation med forværring af den finansielle situation, herunder manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet.

Forsikrings- eller genforsikringsselskabet skal tilvejebringe oplysninger om tidligere indkrævninger, herunder:

- a) oplysninger om sine erfaringer med tidligere indkrævninger eller opkrævning af andre forfaldne midler fra de samme eller lignende modparter under samme eller lignende omstændigheder
- b) alle relevante tilgængelige markedsdata vedrørende tidligere indkrævninger eller opkrævning af andre forfaldne midler fra de samme eller lignende modparter under samme eller lignende omstændigheder

- c) en vurdering af relevansen og pålideligheden af de oplysninger, der er nævnt i litra a) og b), for så vidt angår det forventede udfald af forsikrings- eller genforsikringsselskabets fremtidige indkrævninger.

Forsikrings- eller genforsikringsselskabet skal forelægge en beskrivelse af sine processer for udpegning af eventuelle fremtidige ændringer, jf. artikel 62, stk. 1, litra d), i delegeret forordning (EU) 2015/35, som kan medføre, at tabsabsorberingsevnen for elementet af det supplerende kapitalgrundlag reduceres. Beskrivelsen skal omfatte følgende:

- a) hvorledes det har til hensigt at udpege ændringer af:
- i) ordningens struktur eller kontraktlige vilkår, herunder annullering eller udløb af et element af det supplerende kapitalgrundlag eller anvendelse eller hel eller delvis indkrævning af et element af det supplerende kapitalgrundlag
 - ii) de berørte modparters status, herunder misligholdelse fra en modparts side
 - iii) mulighederne for at inddrive elementet af det supplerende kapitalgrundlag, herunder indkrævninger af andre elementer af det supplerende kapitalgrundlag, der leveres af de samme modparter
- b) hvorledes det agter at underrette tilsynsmyndigheden om ændringer, der er udpeget, herunder hvilke mekanismer, det har indført til fastlæggelse af, hvornår ændringen bør forelægges selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan og tilsynsmyndigheden.

Forsikrings- eller genforsikringsselskabet skal vedlægge dokumentation for sin interne beslutningsproces vedrørende ansøgningen.

Artikel 5

Vurdering af ansøgningen

Tilsynsmyndigheden bekræfter modtagelsen af forsikrings- eller genforsikringsselskabets ansøgning.

Tilsynsmyndigheden betragter en ansøgning som fuldstændig, hvis den dækker alle de i artikel 2, 3 og 4 omhandlede forhold.

Tilsynsmyndigheden bekræfter, om ansøgningen betragtes som fuldstændig eller ej så hurtigt som muligt og senest 30 dage efter datoen for modtagelsen.

Tilsynsmyndigheden sikrer, at den frist, inden for hvilken den træffer afgørelse om en ansøgning, er rimelig og ikke overstiger tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder, som meddeles forsikrings- eller genforsikringsselskabet skriftligt så hurtigt som muligt.

Hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder, træffer tilsynsmyndigheden afgørelse om en fuldstændig ansøgning senest seks måneder efter modtagelsen.

Hvis tilsynsmyndigheden har anset en ansøgning for at være fuldstændig, skal dette ikke forhindre denne i at anmode om supplerende oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre dens vurdering. I anmodningen specificeres det, hvilke yderligere oplysninger der er nødvendige, og årsagerne til anmodningen. Dagene mellem datoen for tilsynsmyndighedens anmodninger om sådanne oplysninger og datoen, hvor tilsynsmyndigheden modtager sådanne oplysninger, indgår ikke i de i stk. 4 og 5 omhandlede perioder.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndigheden om enhver ændring af de i ansøgningen beskrevne forhold.

Hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab underretter tilsynsmyndigheden om en ændring i ansøgningen, skal denne behandles som en ny ansøgning, medmindre:

- a) ændringen skyldes en anmodning fra tilsynsmyndigheden om yderligere oplysninger, eller
- b) tilsynsmyndigheden finder det godtgjort, at ændringen ikke i væsentligt omfang påvirker dens vurdering af ansøgningen.

Et forsikrings- eller genforsikringsselskab kan trække en ansøgning tilbage ved skriftlig underretning på et hvilket som helst tidspunkt, før tilsynsmyndigheden træffer afgørelse. Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet efterfølgende genindsender ansøgningen eller indsender en ajourført ansøgning, behandler tilsynsmyndigheden denne som en ny ansøgning.

*Artikel 6***Afgørelse vedrørende ansøgningen**

Når tilsynsmyndigheden har truffet afgørelse om en ansøgning, meddeles forsikrings- eller genforsikringsselskabet straks denne afgørelse skriftligt.

Hvis tilsynsmyndigheden godkender et beløb, som er lavere end det, som forsikrings- eller genforsikringsselskabet ansøgte om, eller afviser en ansøgning om godkendelse, skal den angive de grunde, som afgørelsen er baseret på.

Hvis tilsynsmyndighedernes har meddelt godkendelse på den betingelse, at aftalen indgås, skal forsikrings- eller genforsikringsselskabet straks indgå aftalen på de vilkår, som godkendelsen er baseret på, og vedlægge en kopi af den underskrevne aftale til tilsynsmyndigheden.

Forsikrings- eller genforsikringsselskabet skal ikke betragte elementet af det supplerende kapitalgrundlag eller metoden som tilladelig, før aftalen er indgået.

*Artikel 7***Revision af det godkendte beløb eller tilbagetrækning af godkendelsen af metoden**

1. Hvis et element af det supplerende kapitalgrundlag ikke længere opfylder de betingelser, hvorunder godkendelsen af et beløb eller en beregningsmetode blev meddelt, træffer tilsynsmyndigheden afgørelse om enten:

- a) at reducere beløbet for et element af det supplerende kapitalgrundlag til et lavere beløb eller nul eller
- b) at tilbagetrække sin godkendelse af en beregningsmetode.

2. Tilsynsmyndigheden underretter straks forsikrings- eller genforsikringsselskabet og anfører sin begrundelse, når det har truffet en afgørelse i overensstemmelse med stk. 1.

*Artikel 8***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/500**af 24. marts 2015****om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende de procedurer, der skal følges i forbindelse med tilsynsmyndighedernes godkendelse af anvendelsen af en matchtilpasning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽¹⁾, særlig artikel 86, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 77b i direktiv 2009/138/EF gør det muligt for forsikrings- og genforsikringsselskaber at anvende en matchtilpasning på den relevante risikofrie rentekurve, såfremt der er indhentet forhåndsgodkendelse hos tilsynsmyndighederne, når visse betingelser er opfyldt. Der skal fastsættes regler vedrørende de procedurer, der skal følges for godkendelse af anvendelsen af en matchtilpasning.
- (2) For at en ansøgning kan betragtes som fuldstændig, bør den omfatte alle relevante oplysninger, der er nødvendige for tilsynsmyndighedernes vurdering og afgørelse. For at skabe et harmoniseret grundlag for tilsynsmyndighedernes vurdering og afgørelse bør en ansøgning indeholde dokumentation for, at hver af de betingelser, der er fastsat i artikel 77b i direktiv 2009/138/EF, er opfyldt.
- (3) Ansøgningen om en matchtilpasning er en strategisk beslutning, der træffes med henblik på risikostyring og kapitalplanlægning. På grund af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets ultimative ansvar for overholdelse, jf. artikel 40 i direktiv 2009/138/EF, bør dets inddragelse i beslutningsprocessen vedrørende ansøgningen overvejes nøje.
- (4) Ud over artikel 77b indeholder direktiv 2009/138/EF andre krav i artikel 44, 45 og 77c, som finder anvendelse på alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der anvender en matchtilpasning. En ansøgning bør derfor omfatte dokumentation for, at alle disse krav vil blive opfyldt, hvis der meddeles godkendelse.
- (5) De procedurer, der skal følges for godkendelse af matchtilpasningen, omfatter løbende kommunikation mellem tilsynsmyndighederne og forsikrings- og genforsikringsselskaberne. Dette omfatter kommunikation, inden den formelle ansøgning indsendes til tilsynsmyndighederne og, efter at en ansøgning er blevet godkendt, i forbindelse med tilsynsprocessen. En sådan løbende kommunikation er nødvendig for at sikre, at tilsynsmæssige vurderinger er baseret på relevante og ajourførte oplysninger og dokumentation.
- (6) For at sikre en gnidningsløs og effektiv proces bør tilsynsmyndighederne have mulighed for at anmode om, at forsikrings- og genforsikringsselskaber foretager ændringer af en ansøgning for at løse problemer, hvor den forelagte dokumentation er utilstrækkelig til at påvise, at de relevante betingelser i artikel 77b i direktiv 2009/138/EF er opfyldt, inden de afgør, om ansøgningen skal godkendes eller afvises.
- (7) Ud over at vurdere den dokumentation, der indgår i en ansøgning, bør tilsynsmyndighederne også overveje andre faktorer, som er relevante, når det skal afgøres, om kravene i direktiv 2009/138/EF er opfyldt.
- (8) Da matchende porteføljer kan forvaltes på en going concern-basis, bør selskaber, der har fået tilladelse til at anvende en matchtilpasning til værdiansættelse af de tilsvarende forpligtelser, også kunne anvende denne tilpasning til værdiansættelse af fremtidige forsikringsforpligtelser, i det omfang at disse forpligtelser og aktiverne, der matcher dem, har de samme kendetegn som de forpligtelser og aktiver, der indgår i den oprindelige matchende portefølje, og følgelig medfører de samme risici for det pågældende selskab.

⁽¹⁾ EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

- (9) På grund af den indbyrdes afhængighed mellem forskellige godkendelsesansøgninger i henhold til direktiv 2009/138/EF bør forsikrings- eller genforsikringsselskabet, når det ansøger om godkendelse af en matchtilpasning, underrette tilsynsmyndigheden om andre ansøgninger vedrørende elementer omhandlet i artikel 308a, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, der er under behandling eller forventes behandlet inden for de næste seks måneder. Et sådant krav er nødvendigt for at sikre, at tilsynsmæssige vurderinger er baseret på gennemsigtige og objektive oplysninger.
- (10) Denne forordning er baseret på det udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger har forelagt Kommissionen.
- (11) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽¹⁾.
- (12) For at øge retssikkerheden om tilsynsordningen i den i artikel 308a i direktiv 2009/138/EF omhandlede indfasningsperiode, som påbegyndes den 1. april 2015, er det vigtigt at sikre, at denne forordning træder i kraft hurtigst muligt, det vil sige dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgning om anvendelse af en matchtilpasning

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der ansøger om at kunne anvende en matchtilpasning, skal indsende en skriftlig ansøgning til forudgående godkendelse hos tilsynsmyndighederne.
2. Ansøgningen skal indgives på et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet har sit hovedsæde, eller på et sprog, som tidligere er aftalt med tilsynsmyndigheden, og skal mindst indeholde de oplysninger, der kræves i artikel 3 til 6 i denne forordning.
3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal sikre, at ansøgningen omfatter alle andre relevante oplysninger, som efter deres mening kan være nødvendige for tilsynsmyndighedens vurdering og afgørelse. Ansøgningen skal indeholde dokumentation for forsikrings- eller genforsikringsselskabets interne beslutningsproces vedrørende ansøgningen.
4. Hvis der indsendes en ansøgning for mere end én portefølje af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, skal ansøgningen indeholde de beviser, som kræves i denne forordnings artikel 3 til 6, særskilt for hver portefølje, som er omfattet af ansøgningen.

Artikel 2

Indhold af ansøgningen vedrørende den tilknyttede aktivportefølje

For så vidt angår den tilknyttede aktivportefølje, som kræves i artikel 77b, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/138/EF, skal ansøgningen mindst omfatte følgende:

- a) bevis for, at den tilknyttede aktivportefølje opfylder alle de relevante betingelser i artikel 77b, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF
- b) oplysninger om aktiverne i den tilknyttede aktivportefølje, der skal bestå af nærmere oplysninger om aktiverne, post for post, samt den procedure, der anvendes til at opdele sådanne aktiver efter aktivklasse, kreditkvalitet og varighed ved beregningen af den grundlæggende spread, der er omhandlet i artikel 77c, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/138/EF
- c) en beskrivelse af den proces, der anvendes til at opretholde den tilknyttede aktivportefølje i overensstemmelse med artikel 77b, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/138/EF, herunder processen for opretholdelse af beregningen af forventede cash flows, hvor disse har undergået væsentlige forandringer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

Artikel 3

Indhold af ansøgningen vedrørende porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser

For så vidt angår porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, som matchtilpasningen skal anvendes på, skal ansøgningen mindst omfatte følgende:

- a) bevis for, at forsikrings- eller genforsikringsforpligtelserne opfylder alle kriterierne i artikel 77b, stk. 1, litra d), e), g) og j), i direktiv 2009/138/EF
- b) hvis mortality risk (risiko forbundet med en stigning i dødelighedsintensiteten) er til stede, kvantitative beviser for, at det bedste skøn over porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser ikke stiger med mere end 5 % under det mortality risk-stress, der er nærmere beskrevet i artikel 52 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 ⁽¹⁾.

Artikel 4

Indhold af den skriftlige ansøgning vedrørende cash flow-matching og forvaltning af porteføljen

For så vidt angår cash flow-matching og forvaltning af den relevante portefølje af forpligtelser og den tilknyttede aktivportefølje, skal ansøgningen mindst indeholde følgende:

- a) kvantitative beviser for, at kriterierne i artikel 77b, stk. 1, litra c), i direktiv 2009/138/EF er opfyldt, herunder en kvantitativ og kvalitativ vurdering af, hvorvidt eventuelle misforhold giver anledning til væsentlige risici i forhold til de risici, der er forbundet med den forsikringsvirksomhed, som det er hensigten at anvende matchtilpasningen på
- b) beviser for, at passende procedurer vil være til rådighed til på effektiv vis at klassificere, organisere og forvalte porteføljen af forpligtelser og den tilknyttede aktivportefølje separat fra selskabets andre aktiviteter, og at sikre, at de tilknyttede aktiver ikke vil blive anvendt til at dække tab, der hidrører fra selskabets øvrige aktiviteter, jf. artikel 77b, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/138/EF
- c) beviser for den måde, hvorpå kapitalgrundlaget vil blive justeret, jf. artikel 81 i direktiv 2009/138/EF, for at afspejle eventuelle reducerede muligheder for overførsel
- d) beviser for, hvordan solvenskapitalkravet (SCR) vil blive justeret for på passende vis at afspejle eventuelle reducerede muligheder for risikospredning. Hvor det er relevant, omfatter det beviser for overholdelse af artikel 216, 217 og 234 i delegeret forordning (EU) 2015/35. Når forsikrings- eller genforsikringsselskaber agter at beregne solvenskapitalkravet ved hjælp af en intern model, men ikke har opnået den nødvendige godkendelse fra tilsynsmyndighederne, indgives den dokumentation, der kræves i henhold til dette stykke, på grundlag af det resultat, der er beregnet ved hjælp af standardformlen og den ikke-godkendte interne model.

Artikel 5

Supplerende indhold af den skriftlige ansøgning

Ud over oplysningerne i denne forordnings artikel 3 og 4 skal ansøgningen ligeledes omfatte følgende:

- a) bekræftelse af, at betingelserne i artikel 77b, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF vil blive opfyldt, hvis tilsynsmyndighederne godkender anvendelsen af en matchtilpasning
- b) den likviditetsplan, der kræves i henhold til artikel 44, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF
- c) de vurderinger, der kræves i henhold til artikel 44, stk. 2a, litra b), i direktiv 2009/138/EF
- d) de vurderinger, der kræves i henhold til artikel 45, stk. 2a, i direktiv 2009/138/EF
- e) en detaljeret beskrivelse og demonstration af den beregningsproces, som anvendes til at bestemme matchtilpasningen i overensstemmelse med kravene i artikel 77c i direktiv 2009/138/EF
- f) en liste over de øvrige ansøgninger, der er indgivet eller inden for de næste seks måneder forventes indgivet af forsikrings- eller genforsikringsselskabet med henblik på godkendelse af et af de elementer under indfasning, der er omhandlet i artikel 308a, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

Artikel 6

Vurdering af ansøgningen

1. Tilsynsmyndigheden bekræfter modtagelsen af forsikrings- eller genforsikringsselskabets ansøgning.
2. Tilsynsmyndigheden betragter en ansøgning som fuldstændig, hvis den indeholder alle de beviser, der kræves i artikel 2 til 5 i denne forordning.
3. Tilsynsmyndigheden bekræfter, om ansøgningen er fuldstændig senest 30 dage efter datoen for modtagelsen.
4. Hvis tilsynsmyndigheden finder, at ansøgningen ikke er fuldstændig, underretter den straks forsikrings- eller genforsikringsselskabet om, at godkendelsesperioden ikke er begyndt, og angiver, hvorfor ansøgningen ikke anses for at være fuldstændig.
5. Tilsynsmyndigheden sikrer, at den tager stilling til ansøgningen senest seks måneder fra modtagelsen af den fuldstændige ansøgning.
6. Hvis tilsynsmyndigheden har bekræftet, at en ansøgning er fuldstændig, skal dette ikke forhindre denne i at anmode om supplerende oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre dens vurdering. I anmodningen specificeres det, hvilke yderligere oplysninger der er nødvendige, og årsagerne til anmodningen.
7. Vurderingen af ansøgningen skal omfatte løbende kommunikation med forsikrings- eller genforsikringsselskabet og kan omfatte, at tilsynsmyndighederne anmoder om tilpasninger af den måde, som selskabet har til hensigt at anvende en matchtilpasning på. Hvis tilsynsmyndigheden finder, at det kunne være muligt at godkende anvendelsen af en matchtilpasning, med forbehold af at der foretages tilpasninger, underretter den straks forsikrings- og genforsikringsselskabet skriftligt om de nødvendige tilpasninger.
8. Dagene mellem datoen for tilsynsmyndighedens anmodninger om yderligere oplysninger eller tilpasninger i overensstemmelse med stk. 6 eller 7 og datoen, hvor tilsynsmyndigheden modtager sådanne oplysninger eller underretning om sådanne tilpasninger, indgår ikke i den i stk. 5 omhandlede periode på seks måneder.
9. Forsikrings- og genforsikringsselskaber sikrer, at al dokumentation gøres tilgængelig, herunder om muligt i elektronisk form, for tilsynsmyndigheden i forbindelse med hele vurderingen af ansøgningen.
10. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndigheden om enhver ændring af de i ansøgningen beskrevne forhold. Hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab underretter tilsynsmyndigheden om en ændring i ansøgningen, skal denne behandles som en ny ansøgning, medmindre:
 - a) ændringen skyldes en anmodning fra tilsynsmyndigheden om yderligere oplysninger eller ændringer, eller
 - b) tilsynsmyndigheden finder det godtgjort, at ændringen ikke i væsentligt omfang påvirker dens vurdering af ansøgningen.
11. Et forsikrings- eller genforsikringsselskab kan trække en ansøgning tilbage ved skriftlig underretning på et hvilket som helst tidspunkt, før tilsynsmyndigheden træffer afgørelse. Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet efterfølgende genindsender ansøgningen eller indsender en ajourført ansøgning, behandler tilsynsmyndigheden denne som en ny ansøgning.

Artikel 7

Afgørelse vedrørende ansøgningen

1. Tilsynsmyndigheden kan, når den træffer afgørelse om godkendelsen af ansøgningen, også tage hensyn til andre beviser end dem, der er anført i artikel 2-5 i denne forordning, hvis disse beviser er relevante for vurderingen af overholdelsen af betingelserne i artikel 77b, stk. 1, og artikel 77c i direktiv 2009/138/EF.
2. Tilsynsmyndighedens afgørelse om godkendelse af ansøgningen meddeles skriftligt på samme sprog, som er anvendt i ansøgningen.
3. Hvis der er modtaget en enkelt ansøgning for mere end én portefølje af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, kan tilsynsmyndigheden beslutte at godkende ansøgningen for kun en del af de porteføljer, der er omfattet af ansøgningen. I så fald specificeres det i den skriftlige meddelelse om afgørelsen, hvilke porteføljer af forsikrings- og genforsikringsforpligtelser en matchtilpasning kan finde anvendelse på.

4. Når tilsynsmyndigheden beslutter at afvise en ansøgning, for nogle af eller alle de porteføljer, der er omfattet af en ansøgning, anfører den klart begrundelsen for denne beslutning.
5. Når forsikrings- eller genforsikringsselskaber er meddelt godkendelse til at anvende en matchtilpasning på en portefølje af forsikrings- og genforsikringsforpligtelser, anses godkendelsesafgørelsens anvendelsesområde for at dække fremtidige forsikrings- og genforsikringsforpligtelser og aktiver, der tilføjes den matchende portefølje, forudsat at selskaberne kan påvise følgende:
- a) de fremtidige forpligtelser og aktiver har de samme kendetegn som de forpligtelser og aktiver, der indgår i den matchende portefølje, som er omfattet af godkendelsen
- b) den matchende portefølje opfylder fortsat de relevante betingelser i direktiv 2009/138/EF.

Artikel 8

Tilsynsmyndighedens tilbagekaldelse af godkendelsen

Hvis tilsynsmyndigheden finder, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt godkendelse til at anvende en matchtilpasning, ikke længere opfylder betingelserne i artikel 77b, stk. 1, eller artikel 77c i direktiv 2009/138/EF, underretter den pågældende tilsynsmyndighed forsikrings- eller genforsikringsselskabet straks og redegør for arten af den manglende opfyldelse.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/501**af 24. marts 2015****om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 7,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFØRLØB**1.1. Indledning**

- (1) Den 26. juni 2014 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Taiwan (»de pågældende lande«) på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 13. maj 2014 af Eurofer (»klageren«) på vegne af de klagende EU-producenter af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål. Klageren tegnede sig for ca. 50 % af den samlede EU-produktion af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettigede indledningen af undersøgelsen.
- (3) Den 14. august 2014 indledte Kommissionen en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til Unionen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Kina og indledte en separat undersøgelse. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse om antisubsidieundersøgelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.

1.2. Registrering

- (4) Som følge af en anmodning fra klageren, som blev understøttet af de påkrævede beviser, vedtog Kommissionen den 15. december 2014 gennemførelsesforordning (EU) nr. 1331/2014 om at gøre importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan til genstand for registrering ⁽⁴⁾ fra den 17. december 2014.

1.3. Interesserede parter

- (5) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte Kommissionen med henblik på at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen specifikt klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter og de kinesiske og taiwanesiske myndigheder, kendte importører, leverandører og brugere, forhandlere samt sammenslutninger, som den vidste, var berørt af indledningen af undersøgelsen, og opfordrede dem til at deltage. Kommissionen underrettede også producenter i USA og Sydafrika om indledningen og opfordrede dem til at deltage. I indledningsmeddelelsen meddelte Kommissionen de interesserede parter, at den påtænkte at anvende USA som et tredjeland med markedsøkonomi (»referenceland«), jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).
- (6) Interesserede parter havde mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUT C 196 af 26.6.2014, s. 9.⁽³⁾ EUT C 267 af 14.8.2014, s. 17.⁽⁴⁾ EUT L 359 af 16.12.2014, s. 90.

a) Stikprøveudtagning

- (7) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den måske ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

Stikprøveudtagning af EU-producenter

- (8) I indledningsmeddelelsen meddelte Kommissionen, at den midlertidigt havde udtaget en stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af produktionsmængden. Stikprøven bestod af fire EU-producenter. EU-producenterne i stikprøven tegnede sig for 50 % af produktionsmængden. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger om den foreslåede stikprøve, og den foreløbige stikprøve blev derfor bekræftet. Stikprøven er repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

Stikprøveudtagning af importører

- (9) For at afgøre, om stikprøveudtagning var nødvendig og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indberette de oplysninger, som der anmodes om i indledningsmeddelelsen.
- (10) 31 ikke forretningsmæssigt forbundne importører afgav de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af de fire ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der repræsenterede den største importmængde til Unionen. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle kendte, berørte importører hørt om udtagningen af stikprøven.
- (11) Der blev modtaget bemærkninger vedrørende ejerskabsstrukturen hos en af de udvalgte importører. Visse interesserede parter påstod, at én importør ikke burde indgå i stikprøven, da den pågældende er forretningsmæssigt forbundet med en EU-producent. Den pågældende importør var imidlertid ikke forretningsmæssigt forbundet med nogen EU-producent i undersøgelsesperioden, men blev det først efterfølgende. Desuden betyder »ikke forretningsmæssigt forbundet importør«, at importøren ikke er forbundet med eksporterende producenter. En ikke forretningsmæssigt forbundet importør kan således være forretningsmæssigt forbundet med en EU-producent.

Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Taiwan

- (12) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning og i bekræftende fald at udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Taiwan om at afgive de oplysninger, som der anmodes om i indledningsmeddelelsen. Kommissionen bad endvidere Taiwans repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.
- (13) I alt ni af de påståede eksporterende producenter i det pågældende land afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve på fire virksomheder (hvoraf de tre er forretningsmæssigt forbundne) på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle berørte kendte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger.
- (14) Undersøgelsen har vist, at de to virksomheder, som indgår i stikprøven, og to virksomheder, som ikke blev udtaget til stikprøven, ikke opfylder definitionen af eksporterende producent, da de kun opererer som servicecentre og bruger den pågældende vare som råmateriale til produktionen. Det blev fastslået, at disse virksomheder ikke råder over varmvalsnings- eller koldvalsningsanlæg, og deres merværdi er ubetydelig i forhold til råmaterialeomkostningerne. Faktisk køber og sælger de forskellige typer af den pågældende vare (jf. betragtning 26-28).
- (15) Den ene af disse virksomheder er dog forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent, som indgår i stikprøven. I undersøgelsen blev det derfor konkluderet, at virksomheden tilhørte denne virksomhedsgruppe. Den virksomhed, der ikke levede op til definitionen af en eksporterende producent, blev udelukket fra stikprøven, hvorefter den resterende stikprøve tegner sig for mindst ca. 48 % af den samlede eksportmængde fra Taiwan til Unionen og ca. 80 % af hjemmemarkedssalget i Taiwan. Stikprøven var derfor stadig repræsentativ.
- (16) Kommissionen udelukkede de tre andre virksomheder fra beregningen af individuelle dumpingmargener og beregningen af skadestærsklen. Der blev således ikke beregnet en toldsats for disse tre virksomheder.

Individuel undersøgelse

- (17) En eksporterende producent i Taiwan anmodede om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3.

Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina

- (18) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage denne, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Kina om at afgive de i indledningsmeddelelsen anførte oplysninger. Kommissionen bad endvidere de kinesiske myndigheder om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.
- (19) Otte eksporterende producenter i Kina afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af fire virksomheder, som tilhører to grupper, på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle berørte kendte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger.

b) *Ansøgningsskemaer om markedsøkonomisk behandling til eksporterende producenter i Kina*

- (20) Med henblik på grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), sendte Kommissionen ansøgningsskemaer om markedsøkonomisk behandling til alle samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina, som blev udtaget til at indgå i stikprøven, og til alle samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgår i stikprøven, som ønskede at anmode om en individuel undersøgelse, jf. grundforordningens artikel 17, stk. 3, til kendte sammenslutninger af eksporterende producenter og til de kinesiske myndigheder. Ingen af de eksporterende producenter anmodede om markedsøkonomisk behandling.

c) *Spørgeskemaer*

- (21) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de kinesiske og taiwanesiske eksporterende producenter i stikprøven, til eksporterende producenter, der ønskede at anmode om en individuel undersøgelse, til producenter i to potentielle referencelande, til EU-producenter, som indgik i stikprøven, ikke forretningsmæssigt forbundne importører, som indgik i stikprøven, og til brugere, der gav sig til kende.
- (22) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra fire kinesiske eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, fire taiwanesiske eksporterende producenter (herunder to, der viste sig ikke at være eksporterende producenter), som indgik i stikprøven, en taiwanesisk eksporterende producent, der anmodede om en individuel undersøgelse, to producenter i USA (referenceland), fire EU-producenter, der indgik i stikprøven, fire ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der indgik i stikprøven, og seks brugere.

d) *Kontrolbesøg*

- (23) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en foreløbig konstatering af dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev gennemført kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende virksomheder:

EU-producenter

- Acciai Speciali Terni S.P.A., Terni, Italien
- Acerinox Europa SAU, Palmones-Los Barrios og Madrid, Spanien
- Aperam Stainless Europe, La Plaine Saint Denis, Frankrig

Servicecenter forretningsmæssigt forbundet med Acciai Speciali Terni S.P.A.

- Terninox, Ceriano Laghetto, Italien

Klageren

- Eurofer, Bruxelles, Belgien

Eksporterende producenter i Taiwan

- Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Taipei city

- Tang Eng Iron Works Co., Ltd., Kaohsiung city
- YC Inox Co., Ltd., Chang-Hua Hsien city
- Yieh Mau Corporation, Kaohsiung city
- Yieh United Steel Corporation, Kaohsiung city

Eksporterende producenter i Kina

- Baosteel Stainless Co., Ltd, Shanghai
- Ningbo Baoxin Stainless Co., Ltd, Ningbo
- Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd, Taiyuan City

Forretningsmæssigt forbundet importør i Unionen

- Baosteel Europe GmbH, Hamburg, Tyskland

- (24) Kommissionen afholdt høringer, herunder høringer med høringskonsulenten, med eksporterende producenter, sammenslutninger og importører.

1.4. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (25) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. januar 2013 til 31. december 2013 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2010 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (26) Den pågældende vare er fladvalsedede produkter af rustfrit stål, kun koldvalsedede, med oprindelse i Kina og Taiwan, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 og 7220 20 89 (»den pågældende vare«).
- (27) Koldvalsedede flade produkter af rustfrit stål bruges til mange anvendelsesformål, f.eks. i produktionen af husholdningsapparater (f.eks. indvendige dele til vaskemaskiner og opvaskemaskiner), svejsede rør og medicinsk udstyr samt til fødevarerforarbejdning og i bilindustrien.
- (28) Undersøgelsen har vist, at de forskellige typer af den pågældende vare alle har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og basalt set anvendes til samme formål.

2.2. Samme vare

- (29) Koldvalsedede flade produkter, der produceres og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, og koldvalsedede flade produkter af rustfrit stål, der produceres og sælges i de pågældende lande og i referencelandet, har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og de samme grundlæggende anvendelsesformål som koldvalsedede flade produkter af rustfrit stål, der produceres i de pågældende lande og sælges til eksport til Unionen. De anses derfor for at være identiske, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

2.3. Påstande vedrørende varedækningen

- (30) Interesserede parter påstod, at visse varetyper (herunder smalt båndjern og præcisionsbånd) burde udelukkes fra undersøgelsens varedækning, idet EU-producenterne ikke til fulde kan levere til disse markedssegmenter. EU-erhvervsgrenen fremlagde dog dokumentation for, at de til fulde kan levere til disse markedssegmenter.

- (31) Hvad angår præcisionsbånd, påstod de samme parter endvidere, at Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence havde besluttet at udelukke denne varetype fra det relevante produktmarked i sin analyse i fusionssagen Outokumpu/INOXUM ⁽¹⁾. Markedsdefinitionen i en fusionssag fokuserer imidlertid på substituerbarhed på både efterspørgsels- og udbudssiden. I en antidumpingsag defineres markedet af den undersøgte vares fysiske egenskaber. I en antidumpingsag kan varetypen således variere på visse parametre (bredde, tolerance, mekaniske egenskaber). Desuden indgik denne varetype i undersøgelse fra starten, da man tog kontakt til EU-producenter af præcisionsbånd som led i gennemgangen af repræsentativiteten.
- (32) Kommissionen afviste derfor påstanden og bevarede varedækningen i undersøgelsen uændret.

3. DUMPING

3.1. Kina

3.1.1. Normal værdi

3.1.1.1. Markedsøkonomisk behandling

- (33) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), fastsætter Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1-6, i nævnte forordning for de eksporterende producenter i Kina, som påstod og påviste, at de opfylder kriterierne i nævnte forordnings artikel 2, stk. 7, litra c), og derfor kunne indrømmes markedsøkonomisk behandling.
- (34) For at fastlægge, om kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), er opfyldt, søgte Kommissionen de nødvendige oplysninger ved at anmode de pågældende eksporterende producenter om at udfylde ansøgningsskemaet om markedsøkonomisk behandling. Ingen af dem anmodede om markedsøkonomisk behandling.

3.1.1.2. Referenceland

- (35) Den normale værdi blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), fastlagt på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi for de eksporterende producenter, der ikke indrømmedes markedsøkonomisk behandling. Der blev i den forbindelse udvalgt et referenceland.
- (36) I indledningsmeddelelsen meddelte Kommissionen de interesserede parter, at den påtænkte at vælge USA som et egnet referenceland, og opfordrede de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger.
- (37) Kommissionen kontaktede en række potentielle referencelande (Indien, Sydafrika, Sydkorea, Taiwan og USA) og anmodede på grundlag af de modtagne oplysninger 32 kendte producenter af samme vare i Sydafrika, Sydkorea og USA om at fremlægge oplysninger. Der blev ikke modtaget oplysninger om producenter i Indien, som derfor ikke kunne betragtes som et potentielt referenceland. Taiwan er genstand for samme undersøgelse, og de oplysninger som de undersøgte producenter havde indsendt, blev derfor taget i betragtning.
- (38) Kun to producenter i USA bevarede spørgeskemaet for referencelandsproducenter. Kommissionen måtte således vælge mellem USA og Taiwan.
- (39) I USA er der mindst fire store producenter af samme vare (tre er vertikalt integrerede og en er ikke), og den samlede produktion og forbruget kan sammenlignes med produktionen og forbruget i Kina. I Taiwan er der én stor vertikalt integreret gruppe af producenter, som styrer markedet, uanset tilstedeværelsen af et par små ikke integrerede producenter. Produktionsprocessen i USA er den samme som i Taiwan og den samme som hos nogle af de eksporterende producenter i Kina. Der anvendes overvejende de samme råvarer i USA og Taiwan. I USA har man indført antidumpingtold over for Japan, Sydkorea og Taiwan, og i Taiwan har man indført told over for Kina og Sydkorea. Importen af samme vare til USA og Taiwan er imidlertid betydelig og udgjorde hhv. ca. 17 % og 37 % af det samlede forbrug i undersøgelsesperioden. De største lande, der eksporterer til USA, er: Mexico, Kina, Taiwan, Frankrig, Finland, Japan og Tyskland, og til Taiwan: Kina, Sydkorea, Japan, Finland og Vietnam.

⁽¹⁾ COMP/M.6471.

- (40) Ud fra disse omstændigheder betragtes USA som et mere egnet referenceland af to grunde:
- i) markedet i USA er meget konkurrencepræget, hvorimod markedet og priserne på koldvalsedede flade produkter af rustfrit stål i Taiwan i vidt omfang er styret af én virksomhedsgruppe
 - ii) hjemmemarkedspriserne i Taiwan er meget lavere end i Kina og USA.
- (41) Interesserede parter var imod brugen af USA som referenceland, især på grund af den påståede forskel i produktionsprocessen og de forskellige typer råvarer, der anvendes i produktionen. De påstod, at Taiwan, som også er genstand for undersøgelsen, i den henseende ville være mere egnet som referenceland end USA.
- (42) Kommissionen konkluderede på dette tidspunkt, at USA er et egnet referenceland, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).

3.1.1.3. Normal værdi (referenceland)

- (43) Oplysningerne fra de samarbejdsvillige producenter i referencelandet blev lagt til grund for fastlæggelsen af den normale værdi for de eksporterende producenter, der ikke indrømmedes markedsøkonomisk behandling, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).
- (44) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg for de to samarbejdsvillige eksporterende producenter i referencelandet var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for at være repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver kinesisk eksporterende producent, der indgår i stikprøven, udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. På den baggrund var det samlede salg for de to samarbejdsvillige eksporterende producenter af samme vare på hjemmemarkedet i referencelandet repræsentativt.
- (45) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varetyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varetyper solgt med henblik på eksport til Unionen for de eksporterende producenter i stikprøven.
- (46) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af det rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, om det faktiske salg på hjemmemarkedet skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (47) Den normale værdi er baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype, uanset om salgstransaktionerne har været rentable eller ej, hvis:
- i) mængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og
 - ii) den vejede gennemsnitlige pris for denne varetype er lig med eller højere end enhedsproduktionsomkostningerne.
- (48) I dette tilfælde er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på alt salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i undersøgelsesperioden. Kommissionen tog alle anførte transaktioner i betragtning som hjemmemarkedssalg, da der ikke var grund til at betvivle, at de var bestemt til det hjemlige forbrug.
- (49) Den normale værdi er den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype for kun det rentable salg af varetyperne på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, hvor:
- i) mængden af fortjenstgivende salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller
 - ii) den vejede gennemsnitspris for denne varetype ligger under enhedsproduktionsomkostningerne.

3.1.2. Eksportpris

- (50) De eksporterende producenter, der indgår i stikprøven, solgte til eksport til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller, hvad angår en eksporterende producent, gennem en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, der fungerede som importør.

- (51) I de tilfælde, hvor de eksporterende producenter eksporterede den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen, blev eksportprisen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales ved eksportsalg til Unionen.
- (52) I de tilfælde, hvor den eksporterende producent eksporterede den pågældende vare til Unionen gennem en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, der fungerede som importør, blev eksportprisen fastsat på grundlag af den importerede vares pris ved første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. I dette tilfælde blev der foretaget justeringer for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«), og for fortjeneste.

3.1.3. Sammenligning

- (53) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen hos de eksporterende producenter i stikprøven på grundlag af priserne ab fabrik.
- (54) I tilfælde, hvor det er begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justeringer for transport, forsikring, håndtering, lastning og dermed forbundne omkostninger samt emballering og kredit- og bankomkostninger og provision.

3.1.4. Dumpingmargener

- (55) For de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare i referencelandet (jf. betragtning 43-49) med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (56) På dette grundlag er de midlertidige vejede gennemsnitlige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring, fragt), Unionens grænse, ufortoldet, følgende:

Tabel 1

Dumpingmargener, Kina

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen (%)
Baosteel Group: Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.; Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	34,9
TISCO Group: Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.; Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	29,2

- (57) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, beregnede Kommissionen den vejede gennemsnitlige dumpingmargen i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 6. Denne margin blev derfor fastsat på grundlag af det vejede gennemsnit af de margener, der var opstillet for de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven.
- (58) På dette grundlag er den midlertidige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, på 30,0 %.
- (59) For alle andre eksporterende producenter i det pågældende land beregnede Kommissionen dumpingmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Med henblik herpå fastsatte Kommissionen de eksporterende producenters samarbejdsniveau. Samarbejdsniveauet er de samarbejdende eksporterende producenters eksportmængde til Unionen udtrykt som en andel af den samlede eksportmængde — jf. Eurostats importstatistikker — fra det pågældende land til Unionen.
- (60) Samarbejdsniveauet var højt, og på denne baggrund besluttede Kommissionen at fastsætte restdumpingmargenen til niveauet for den virksomhed i stikprøven med den højeste dumpingmargen.

- (61) De midlertidige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Tabel 2

Dumpingmargener, Kina

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen (%)
Baosteel Group: Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.; Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	34,9
TISCO Group: Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.; Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	29,2
Andre samarbejdsvillige virksomheder	30,0
Alle andre virksomheder	34,9

3.2. Taiwan**3.2.1. Normal værdi**

- (62) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg for hver af de undersøgte eksporterende producenter var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Kommissionen betragtede de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, og den eksporterende producent, der blev indrømmet en individuel undersøgelse, som undersøgte eksporterende producenter. Hjemmemarkedssalget er repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver eksporterende producent udgjorde mindst 5 % af den samlede eksportsalgs mængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (63) Kommissionen fandt, at det hjemmemarkedssalg, som de undersøgte eksporterende producenter havde anført, omfattede betydelige mængder af den samme vare, som solgtes til distributører, som herefter eksporterede varen. En beregning baseret på produktionstallene fra de samarbejdsvillige virksomheder og statistikker om import og eksport af samme vare i Taiwan bekræftede, at det hjemmemarkedssalg, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde opgivet, omfattede ca. 50 % indirekte eksportsalg, som ikke var bestemt til det hjemlige forbrug.
- (64) Desuden konstaterede Kommissionen, at der fandtes et rabatsystem på hjemmemarkedet i Taiwan. En af de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, forklarede, at dette system var blevet udarbejdet for at give incitamenter til de lokale servicecentre (distributører), som desuden eksporterede deres stålprodukter. Da de to store producenters priser på hjemmemarkedet (inkl. rabatter) i vidt omfang formidles på månedsbasis til alle distributører, selv uden de rabatter, som andre producenter indrømmer deres kunder, er prisfastsættelsen for varer, der ender på hjemmemarkedet, og varer, der efterfølgende eksporteres, i høj grad påvirket af prisfastsættelsessystemet i Taiwan.
- (65) Ud fra konklusionerne fra kontrolbesøgene blev tre af de eksporterende producenter anmodet om at revurdere de salgstal, de havde anført for hjemmemarkedet i Taiwan og slette alt salg, der ikke var bestemt til det hjemlige forbrug. De bekræftede imidlertid blot, at de ikke kendte det endelige bestemmelsessted for den samme vare, som de sælger til deres kunder.
- (66) Som det fremgår af betragtning 63 og for at sikre, at den normale værdi udelukkende baseres på priser til det hjemlige forbrug, anvendte Kommissionen en konservativ metode til den midlertidige dumpingberegning ved at anvende det anførte salg til slutbrugerne i Taiwan. Kommissionen betragtede alle erhvervsdrivende som slutbrugere, hvis de yderligere bearbejdede den samme vare til en anden vare, som ikke længere var den samme vare. Salg til distributører eller forhandlere er blevet udelukket fra hjemmemarkedssalget, idet Kommissionen i løbet af undersøgelsen fandt, at en af de største distributører i Taiwan, der købte en stor mængde af den samme vare, der blev opgivet som hjemmemarkedssalg af leverandørerne, eksporterede hovedparten af de indkøbte mængder.
- (67) På den baggrund var det samlede salg for hver af de undersøgte eksporterende producenter af samme vare på hjemmemarkedet repræsentativt.

- (68) Kommissionen undersøgte efterfølgende, hvilke varetyper solgt på hjemmemarkedet der var identiske eller sammenlignelige med varetyper solgt med henblik på eksport til Unionen for de undersøgte eksporterende producenter med repræsentativt hjemmemarkedssalg.
- (69) Kommissionen undersøgte dernæst, om de varetyper, som de undersøgte eksporterende producenter solgte på hjemmemarkedet, var repræsentative i sammenligning med de varetyper, der solgtes med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen.
- (70) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af det rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske salg på hjemmemarkedet skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (71) Den normale værdi er baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype, uanset om salgstransaktionerne har været rentable eller ej, hvis:
- i) mængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og
 - ii) den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype er lig med eller højere end enhedsproduktionsomkostningerne.
- (72) I dette tilfælde er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på alt salg på hjemmemarkedet af den pågældende varetype i undersøgelsesperioden.
- (73) Den normale værdi er den faktiske pris på hjemmemarkedet pr. varetype for kun det rentable salg af varetyperne på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, hvor:
- i) mængden af fortjenstgivende salg af varetypen udgør højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller
 - ii) den vejede gennemsnitspris for denne varetype ligger under enhedsproduktionsomkostningerne.
- (74) Analysen af hjemmemarkedssalget viste, at for visse varetyper var en del af hjemmemarkedssalget fortjenstgivende, og at de vejede gennemsnitlige salgspriser var højere end produktionsomkostningerne. Den normale værdi blev derfor beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alt hjemmemarkedssalg i løbet af undersøgelsesperioden, hvor betingelserne i betragtning 71 var opfyldt, eller som et vejet gennemsnit af det fortjenstgivende salg alene, hvor disse betingelser ikke var opfyldt. Da der ikke var noget eller kun utilstrækkeligt salg af visse varetyper af den samme vare, eller i tilfælde hvor der ikke fandtes salg som led i normal handel, beregnede Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.
- (75) Den normale værdi blev beregnet ved at tilføje følgende til de undersøgte eksporterende producenters gennemsnitlige produktionsomkostninger til den samme vare i undersøgelsesperioden:
- i) de undersøgte eksporterende producenters vejede gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«) ved hjemmemarkedssalg af den samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden og
 - ii) de undersøgte eksporterende producenters fortjeneste ved hjemmemarkedssalg af den samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden.
- (76) For en af de undersøgte eksporterende producenter blev produktionsomkostningerne justeret. Da en betydelig mængde råvarer til produktionen af den samme vare også blev indkøbt af en forretningsmæssigt forbundet leverandør, erstattede Kommissionen omkostningerne til indkøb af disse råvarer med den undersøgte eksporterende producents omkostninger til produktion af råvarer.
- (77) For den samme eksporterende producent fandt Kommissionen også, at en justering for scrapværdien var blevet talt med to gange, idet mængden af råvarer, der blev konverteret til endelige produkter, var blevet medtaget uden scrap. Kommissionen afviste derfor at trække scrapværdien fra produktionsomkostningerne til den endelige vare.

- (78) For de varetyper, der ikke solgtes i repræsentative mængder på hjemmemarkedet blev de gennemsnitlige SA&G-omkostninger og fortjenesten i normal handel på hjemmemarkedet for disse typer tilføjet. For de varetyper, der slet ikke solgtes på hjemmemarkedet eller for hvilke der ikke blev fundet salg i almindelig handel, blev de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger og fortjenesten for alle transaktioner, der foregik i almindelig handel på hjemmemarkedet, tilføjet.

3.2.2. Eksportpris

- (79) De undersøgte eksporterende producenter solgte den pågældende vare til eksport enten direkte til uafhængige kunder i Unionen eller via uafhængige distributører i Taiwan. Eksportprisen blev derfor baseret på de priser, der faktisk betales eller skulle betales, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.2.3. Sammenligning

- (80) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen hos de undersøgte eksporterende producenter på grundlag af priserne ab fabrik.
- (81) I tilfælde, hvor det er begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justeringer for transport, forsikring, håndtering, lastning og dermed forbundne omkostninger samt emballering og kredit- og bankomkostninger og provision.
- (82) De eksporterende producenter i stikprøven anvendte ikke de valutakurser, der var anført i de antidumpingspørgeskemaer, som de modtog før kontrolbesøgene. Kommissionen foretog derfor en ny beregning af transaktionsværdierne med de kurser, der var anført i spørgeskemaerne.

3.2.4. Dumpingmargener

- (83) For de to undersøgte eksporterende producenter, herunder to forretningsmæssigt forbundne virksomheder og en virksomhed, som blev indrømmet individuel undersøgelse, sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (84) På dette grundlag udgør de midlertidige vejede gennemsnitlige dumpingmargener følgende i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet:

Tabel 3

Dumpingmargener, Taiwan

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen %
Chia Far Industrial Factory Co., Ltd. (individuel undersøgelse)	12,0
Tang Eng Iron Works Co., Ltd. and Yieh United Steel Corporation	10,9

- (85) For de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, beregnede Kommissionen den vejede gennemsnitlige dumpingmargen i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 6. Denne margin blev fastsat på grundlag af de margener, der var opstillet for de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven.
- (86) På dette grundlag er den midlertidige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, på 10,9 %.

- (87) For alle andre virksomheder i det pågældende land beregnede Kommissionen dumpingmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. I den forbindelse fastlagde Kommissionen samarbejdsniveauet. Samarbejdsniveauet er de samarbejdsvillige virksomheders eksportmængde til Unionen udtrykt som en andel af den samlede eksportmængde — jf. Eurostats importstatistikker — fra det pågældende land til Unionen.
- (88) Samarbejdsniveauet i denne undersøgelse var højt, og på denne baggrund besluttede Kommissionen at fastsætte restdumpingmargenen til niveauet for virksomheden med den højeste dumpingmargen.
- (89) De midlertidige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Tabel 4

Dumpingmargener, Taiwan

Virksomhed	Midlertidig dumpingmargen (%)
Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	12,0
Tang Eng Iron Works Co., Ltd. and Yieh United Steel Corporation	10,9
Andre samarbejdsvillige virksomheder	10,9
Alle andre virksomheder	12,0

4. SKADE**4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion**

- (90) Den samme vare blev fremstillet af 9 kendte EU-producenter i undersøgelsesperioden. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (91) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til mere end 3 mio. ton. Kommissionen fastslog tallet på grundlag af alle foreliggende oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenen såsom oplysninger indhentet fra producenterne i stikprøven og data i klagen for de øvrige EU-producenter. Den største EU-producent hverken samarbejdede eller modsatte sig klagen. Seks EU-producenter tegnede sig for ca. 55 % af salget og produktionen i Unionen og samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Fire EU-producenter, der tegnede sig for 50 % af den samlede EU-produktion af samme vare, blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 8.
- (92) Interesserede parter påstod, at en EU-producent i stikprøven burde udelukkes fra definitionen af EU-erhvervsgrenen, da den pågældende virksomhed importerede væsentlige mængder af den pågældende vare. EU-producentens import fra de pågældende lande udgjorde imidlertid under 5 % af den samlede import af den pågældende vare og under 2 % af virksomhedens salgsmængde i Unionen. På dette grundlag blev det på nuværende tidspunkt konkluderet, at denne EU-producent var en del af EU-erhvervsgrenen.
- (93) Interesserede parter påstod, at hvis man ikke inkluderede den største EU-producent i stikprøven, ville stikprøven ikke være repræsentativ. Som allerede anført tegner de fire EU-producenter i stikprøven sig for ca. 50 % af den samlede produktion af den samme vare i Unionen. Kommissionen konkluderede derfor, at stikprøven var repræsentativ. Under alle omstændigheder gav den største producent sig ikke til kende.

4.2. EU-forbruget

- (94) Kommissionen fastslog EU-forbruget på grundlag af oplysninger om salgsmængderne af EU-erhvervsgrenens egen produktion, som blev indhentet fra producenterne i stikprøven, data i klagen for de øvrige EU-producenter og oplysninger om importmængderne på EU-markedet, som blev indhentet fra Eurostats statistikker.

- (95) EU-forbruget udviklede sig således:

Tabel 5

EU-forbruget

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- riode
EU-forbruget (ton)	3 161 737	3 250 977	3 256 438	3 300 127
Indeks	100	103	103	104

Kilde: EU-producenterne i stikprøven, klagen, Eurostat.

- (96) EU-forbruget er steget støt med 4 % i hele den betragtede periode.

4.3. Import fra de pågældende lande

4.3.1. Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande

- (97) Kommissionen undersøgte, om importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande skulle vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 4.
- (98) Den dumpingmargen, der blev fastsat for importen fra Folkerepublikken Kina og Taiwan, lå over bagatelgrænsen i grundforordningens artikel 9, stk. 3. Importmængden fra hvert af de pågældende lande var ikke ubetydelig, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 7. Markedsandelen i undersøgelsesperioden var på 5,1 % for Taiwan og 4,3 % for Kina.
- (99) Konkurrencebetingelserne mellem dumpingimporten fra Kina og Taiwan og den samme vare var ens. Mere specifikt var de importerede varer i konkurrence med hinanden og med den samme vare produceret i Unionen, idet samtlige varer opfylder de samme globale standarder og således er indbyrdes udskiftelige. De sælges også gennem de samme salgskanaler og til de samme kategorier af kunder.
- (100) Taiwan Steel & Iron Industries Association (»TSIIA«) påstod, at Kommissionen ikke burde vurdere virkningerne af dumpingimporten fra Kina og Taiwan kumulativt. TSIIA påstod, at selv om koldvalsede flade produkter af rustfrit stål kan betragtes som identiske, jf. grundforordningen, gælder der ikke de samme konkurrencevilkår for taiwanesiske varer og kinesiske varer på EU-markedet. Der er navnlig tale om en forskel i kvalitet, idet de taiwanesiske varer er af højere kvalitet.
- (101) Påstanden om kvalitetsforskel vedrører kun specialprodukter, der udgør mindre end 1 % af importen. Desuden opfylder alle varer (EU-varer, kinesiske og taiwanesiske varer) de samme internationale standarder, og der blev ikke fremsat påstande om forskelle i de fysiske egenskaber mellem den samme vare produceret i Unionen og de importerede varer, hvilket gør denne påstand ubegrundet. Påstanden blev derfor afvist.
- (102) Kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, var således opfyldt, og importen fra Kina og Taiwan blev undersøgt kumulativt med henblik på konstateringen af skade.

4.3.2. Mængde og markedsandel for dumpingimporten fra de pågældende lande

- (103) Kommissionen fastlagde importmængden på grundlag af data om importmængden fra Eurostats statistikker. Markedsandelen for importen blev fastlagt på samme måde.
- (104) Importen til Unionen fra de pågældende lande udviklede sig således:

Tabel 6

Importmængde og markedsandel

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Importmængde fra Kina (ton)	56 477	95 876	87 759	143 420
<i>Indeks</i>	100	170	155	254
Markedsandel (%)	1,8	2,9	2,7	4,3
<i>Indeks</i>	100	165	151	243
Importmængde fra Taiwan (ton)	127 664	173 968	132 392	169 097
<i>Indeks</i>	100	136	104	132
Markedsandel (%)	4,0	5,4	4,1	5,1
<i>Indeks</i>	100	133	101	127
Importmængde fra de pågældende lande (ton)	184 140	269 845	220 151	312 517
<i>Indeks</i>	100	147	120	170
Markedsandel (%)	5,8	8,3	6,8	9,5
<i>Indeks</i>	100	143	116	163

Kilde: Eurostat.

- (105) Den kumulerede import fra de pågældende lande steg med 70 % fra 184 140 ton til 312 517 ton mellem 2010 og undersøgelsesperioden. Importen steg konstant i den betragtede periode med undtagelse af 2012, hvor importmængderne var højere end i 2010, men lavere end i 2011.
- (106) Den kumulative markedsandel steg med 63 % fra 5,8 % til 9,5 % i den betragtede periode. I lighed med importmængden steg markedsandelen konstant i den betragtede periode, med undtagelse af 2012.

4.3.3. Priser på importen fra de pågældende lande og prisunderbud

- (107) Kommissionen fastlagde importpriserne på grundlag af data om importmængden og -værdien fra Eurostats statistikker. Prisunderbuddet fra importen blev fastlagt ud fra spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven, de eksporterende producenter i stikprøven og den eksporterende producent, der blev indrømmet en individuel undersøgelse, jf. betragtning 17.

- (108) De vejede gennemsnitlige importpriser til Unionen fra de pågældende lande udviklede sig således:

Tabel 7

Importpriser

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Kina (EUR/ton)	2 175	2 280	2 253	2 008
<i>Indeks</i>	100	105	104	92
Taiwan (EUR/ton)	2 268	2 414	2 143	1 897
<i>Indeks</i>	100	106	94	84
De pågældende lande (EUR/ton)	2 239	2 366	2 187	1 948
<i>Indeks</i>	100	106	98	87

Kilde: Eurostat.

- (109) Importpriserne fra Kina og Taiwan steg først med 6 procentpoint mellem 2010 og 2011. Efterfølgende faldt de med 19 procentpoint og faldt i alt med 13 %. Importpriserne fra Kina og Taiwan fulgte den samme tendens med undtagelse af 2012, som viste sammenligneligt høje priser fra Kina, men allerede lavere priser for Taiwan. For begge lande faldt priserne yderligere mellem 2012 og undersøgelsesperioden.
- (110) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:
- de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som EU-producenterne i stikprøven forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau, og
 - de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de undersøgte kinesiske og taiwanesiske eksporterende producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat ud fra omkostninger, forsikring og fragt (cif-basis) med passende justeringer for importomkostninger.
- (111) Prissammenligningen blev foretaget pr. varetype for den enkelte transaktion, efter passende justering og med fradrag af eventuelle nedslag, provisioner og leveringsomkostninger. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af omsætningen i undersøgelsesperioden hos de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Det viste en vejset gennemsnitlig underbudsmargen på mellem 9,6 % og 11,3 % på EU-markedet i forbindelse med importen fra de pågældende lande.
- (112) Undersøgelsen har vist, at de eksporterende producenter næsten udelukkende sælger til uafhængige distributører eller stålservicecentre, hvorimod EU-erhvervsgrenen solgte til distributører, stålservicecentre og slutbrugere. Undersøgelsen har imidlertid ikke vist, at denne forskel i handelsled havde en indvirkning på priserne. Tværtimod påstod uafhængige distributører og stålservicecentre, at de ikke opnåede mere favorable salgsvilkår fra EU-producenterne end brugerne.

4.4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.4.1. Generelle bemærkninger

- (113) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten på EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

- (114) Som nævnt i betragtning 8 blev der anvendt stikprøveudtagning til at konstatere den eventuelle skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Fire producenter blev udtaget til at indgå stikprøven.
- (115) I forbindelse med konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen vurderede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af de data, der blev indhentet fra producenterne i stikprøven og data fra klagen vedrørende de andre EU-producenter. Oplysningerne vedrørte alle EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelsene fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Oplysningerne vedrørte de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.
- (116) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet og dumpingmargenens størrelse.
- (117) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.
- (118) Interesserede parter påstod, at datasættet for EU-producenterne i stikprøven burde anvendes konsekvent med henblik på skadesvurderingen i stedet for at opdele indikatorer i makroøkonomiske og mikroøkonomiske indikatorer. De påstod, at den separate analyse af makroøkonomiske og mikroøkonomiske indikatorer var genstand for manipulering fra klagerens side, da sidstnævnte kunne styre dataindsamlingen på makroøkonomisk niveau, idet beslutningen om, hvorvidt en specifik indikator var makro- eller mikroøkonomisk, blev baseret på de foreliggende oplysninger.
- (119) Kommissionen fastlagde og analyserede de makroøkonomiske indikatorer, da de blev fastlagt på EU-niveau og ikke kun for EU-producenterne i stikprøven. For så vidt angår de makroøkonomiske indikatorer er det opfattelsen, at fuldstændige data for EU-erhvervsgrenen som helhed, hvilket også omfatter oplysninger fra virksomhederne i stikprøven, afspejler situationen bedre i den betragtede periode end oplysninger udelukkende vedrørende en del af branchen.
- (120) De data, som klageren fremlagde med henblik på vurderingen af de makroøkonomiske indikatorer, blev betragtet som fyldestgørende og pålidelige. Dataenes gyldighed blev undersøgt ud fra de oplysninger, som blev indsendt af EU-producenterne i stikprøven. Hvad angår påstanden, vil en skadesanalyse, der konsekvent kun anvender data fra EU-producenterne i stikprøven, vise et mere negativt billede for de makroøkonomiske indikatorer. Der var ingen grund til at fastslå, at klageren bevidst tilbageholdt oplysninger for at manipulere skadesanalysen. Der er således ingen grund til at se bort fra klagerens oplysninger vedrørende de makroøkonomiske indikatorer. Påstanden om, at analysen af skadesindikatorer burde begrænses til kun at omfatte de oplysninger, der blev fremlagt af EU-producenterne i stikprøven, kan derfor ikke accepteres.

4.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (121) Den samlede EU-produktion, produktionskapaciteten (på koldvalsningsniveau) og kapacitetsudnyttelsen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Produktionsmængde (ton)	3 195 908	3 159 359	3 222 857	3 036 688
Indeks	100	99	101	95
Produktionskapacitet (ton)	4 174 027	4 261 161	4 284 261	4 330 161
Indeks	100	102	103	104

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Kapacitetsudnyttelse (%)	77	74	75	70
<i>Indeks</i>	100	97	98	92

Kilde: EU-producenterne i stikprøven, klagen.

- (122) Produktionsmængden var stabil mellem 2010 og 2012. Mellem 2012 og undersøgelsesperioden faldt produktionsmængden markant med 6 procentpoint og et generelt fald på 5 % til trods for en stabil efterspørgsel.
- (123) Samtidig steg produktionskapaciteten moderat med 4 % i den betragtede periode. Den lille stigning i produktionskapaciteten kunne tilskrives en bedre udnyttelse af maskinerne som følge af EU-erhvervsgrenens effektiviseringsprogrammer.
- (124) Som følge heraf faldt kapacitetsudnyttelsen med 8 % i løbet af den betragtede periode. Det er almindeligt kendt, at en kapacitetsudnyttelse på 100 % ikke kan opnås og ikke er bæredygtig på lang sigt i sektoren for koldvalsede flade produkter af rustfrit stål. EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse i den betragtede periode er imidlertid langt under den kapacitetsudnyttelse på over 90 %, som skønnes opnåelig og bæredygtig i et langsigtet produktionsforløb. Da der desuden kun er en mindre forskel mellem produktionskapaciteten og det bæredygtige langsigtede produktionsforløb, kan dette ikke have haft en indvirkning på den faldende tendens i EU-erhvervsgrenen.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (125) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Salgsmængde og markedsandel

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Salgsmængde på EU-markedet (ton)	2 641 033	2 637 819	2 732 237	2 631 508
<i>Indeks</i>	100	100	103	100
Markedsandel (%)	84	81	84	80
<i>Indeks</i>	100	97	100	95

Kilde: EU-producenterne i stikprøven, klagen.

- (126) EU-erhvervsgrenens salgsmængde var stabil i hele den betragtede periode, dog med lidt højere salgsmængder i 2012.
- (127) Da EU-forbruget steg i hele den betragtede periode, jf. betragtning 96, førte de forholdsvis stabile salgsmængder til et fald på 5 % i EU-erhvervsgrenens markedsandel i den betragtede periode. I lighed med salgsmængderne viste 2012 et mere positivt billede.

4.4.2.3. Vækst

- (128) I den betragtede periode var EU-erhvervsgrenens salgsmængder, jf. ovenfor, forholdsvis stabile på et marked i vækst. Samtidig steg importen fra de pågældende lande markant. Som følge heraf gavnede markedsvæksten på ca. 140 000 ton i den betragtede periode næsten udelukkende importen fra de pågældende lande, som øgede deres mængder med ca. 128 000 ton i samme periode. EU-erhvervsgrenen var derfor slet ikke i stand til at drage fordel af markedsvæksten.

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(129) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Beskæftigelse og produktivitet

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Antal ansatte	13 223	12 978	12 471	11 820
Indeks	100	98	94	89
Produktivitet (ton/ansat)	242	235	258	257
Indeks	100	97	107	106

Kilde: EU-producenterne i stikprøven, klagen.

- (130) Antallet af ansatte i EU-erhvervsgrenen faldt med 2 procentpoint i 2011, yderligere 4 procentpoint i 2012 og igen med 5 procentpoint i undersøgelsesperioden, som udviste en tydeligt nedadgående tendens. Rationaliseringen af medarbejderstaben kunne tilskrives EU-producenternes gennemførelse af forskellige »effektiviseringsplaner« og faldet i produktionsmængden.
- (131) Erhvervsgrenen for koldvalsede flade produkter af rustfrit stål betragtes generelt som en kapitalintensiv sektor. EU-erhvervsgrenen beskæftiger dog stadig et betydeligt antal medarbejdere. Arbejdskraftomkostningerne er desuden den næststørste omkostningsfaktor efter råvarer og udgør i gennemsnit mellem 10 og 15 % af de samlede omkostninger. Beskæftigelsen er derfor en relevant skadesindikator for denne erhvervsgren.
- (132) EU-erhvervsgrenens produktivitet faldt lidt i 2011 med 3 procentpoint, steg i 2012 med 10 procentpoint for igen at falde med 1 procentpoint i undersøgelsesperioden. Overordnet set steg den med 6 procentpoint fra 242 ton pr. ansat til 257 ton pr. ansat i den betragtede periode til trods for en nedskæring i antallet af medarbejdere, hvilket var tegn på højere effektivitet.

4.4.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (133) Dumpingmargenerne lå alle væsentligt over bagatelgrænsen. Virkningen af de faktiske dumpingmargenens størrelse på EU-erhvervsgrenen er væsentlig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra de pågældende lande.
- (134) Dette er den anden antidumpingundersøgelse vedrørende den pågældende vare. Importen af den samme vare med oprindelse i Kina, Sydkorea og Taiwan var allerede genstand for en undersøgelse i 2008-2009 ⁽¹⁾. Selv om denne undersøgelse ikke førte til indførelsen af dumpingforanstaltninger, fastslog undersøgelsen midlertidigt, at der var tale om dumping allerede på pågældende tidspunkt ⁽²⁾.

4.4.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (135) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig således i den betragtede periode:

⁽¹⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Republikken Korea og Taiwan (EUT C 29 af 1.2.2008, s. 13).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2009/327/EF af 16. april 2009 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Republikken Korea og Taiwan (EUT L 98 af 17.4.2009, s. 39).

Tabel 11

Salgspriser i Unionen

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Gennemsnitlig enhedssalgspris i EU (EUR/ton)	2 428	2 572	2 358	2 159
<i>Indeks</i>	100	106	97	89
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	2 247	2 345	2 149	1 939
<i>Indeks</i>	100	104	96	86

Kilde: EU-producenterne i stikprøven.

- (136) Salgspriserne hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder faldt med 11 % i den betragtede periode. Selv om priserne steg med 6 % i 2011, faldt de efterfølgende med 17 procentpoint indtil udgangen af den betragtede periode.
- (137) Enhedsproduktionsomkostningerne for den samlede produktion af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål (inkl. varer, der i sidste ende blev eksporteret) fulgte i store træk salgsprisernes tendens og faldt med 14 % i hele den betragtede periode. Salgspriserne og enhedsproduktionsomkostningerne er imidlertid ikke direkte sammenlignelige, da der er en vis tidsforskel mellem produktion og salg. Da EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige lagerniveau er på ca. 15 % af omsætningen, er der generelt et tidsspænd på næsten 2 måneder mellem produktion og salg.
- (138) Generelt styres både produktionsomkostninger og salgspriser af udviklingen i omkostningerne til råvarer, navnlig chrom og nikkel. EU-erhvervsgrenens priser følger nemlig en såkaldt »legeringstillægsmekanisme«. Under denne mekanisme består priserne af en fast »grundpris« og et »legeringstillæg«, som varierer afhængigt af den kemiske sammensætning af stålqualiteten og noteringerne for legeringerne på London Metal Exchange (»LME«). Priserne er således knyttet til stålqualiteten og de tilsvarende råmaterialeomkostninger.
- (139) Interesserede parter påstod, at tendensen i EU-erhvervsgrenens salgspriser burde analyseres uden »legeringstillægget«. Da EU-erhvervsgrenen ikke påvirker prisen på nikkel, påstod interesserede parter, at Kommissionen kun burde tage »grundprisen« i betragtning.
- (140) Den samlede pris består ganske rigtigt af grundprisen og legeringstillægget, hvilket kunderne normalt er orienteret om. Undersøgelsen har imidlertid vist, at disse to priselementer i løbet af undersøgelsesperioden normalt ikke fremgik separat på fakturaen. I sådanne tilfælde fremgår disse to elementer heller ikke separat af de handelsdokumenter, der går forud for fakturaen, såsom ordren eller ordrebekræftelsen.
- (141) Udviklingen i grundprisen blev derfor analyseret på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger, der blev fremlagt af interesserede parter. Disse oplysninger viser en fordeling af den samlede pris for varer i varekategori 304 ⁽¹⁾ i Tyskland ⁽²⁾ i grundpris og legeringstillæg. Mens legeringstillægget varierer afhængigt af udviklingen i råmaterialeomkostningerne, faldt grundprisen konstant i hele den betragtede periode med ca. 20 % fra ca. 1 200 EUR/ton i 2010 til ca. 1 000 EUR/ton i undersøgelsesperioden. Mens prisfaldet ikke nødvendigvis er repræsentativt for alle varer og alle EU-producenter, understøtter omfanget af faldet den konklusion, at den nedadgående tendens ikke kun gjaldt legeringstillæggets niveau, men også grundprisiniveauet.

⁽¹⁾ De nært forbundne varekategorier 304 og 304L er de mest almindelige varer, der udgør mere end 50 % af EU-erhvervsgrenens salg.

⁽²⁾ Outokumpu, årsberetning 2013, s. 11 (grafik).

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (142) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 12

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	57 071	58 068	59 684	61 826
Indeks	100	102	105	108

Kilde: EU-producenterne i stikprøven.

- (143) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. medarbejder var stigende i hele den betragtede periode og steg samlet set med 8 % mellem 2010 og undersøgelsesperioden.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

- (144) Lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 13

Lagerbeholdninger

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Slutlagre (ton)	242 166	238 818	208 021	225 418
Indeks	100	99	86	93
Slutlagre i procent af produktionen	15	16	14	15
Indeks	100	103	90	99

Kilde: EU-producenterne i stikprøven.

- (145) Lagerbeholdningerne var forholdsvis stabile mellem 2010 og 2011 og faldt derefter med 13 procentpoint i 2012 og steg svagt med 7 procentpoint i undersøgelsesperioden. Det samlede fald var 7 % i den betragtede periode. Da produktionen hovedsagelig foregår efter ordre, er lagerbeholdningerne ikke en relevant indikator for denne erhvervsgren.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (146) De stikprøveudvalgte EU-producenters rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 14

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- riode
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	– 0,6	– 1,3	– 2,1	– 1,6

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperiode
<i>Indeks</i>	– 100	– 214	– 330	– 253
Likviditet (mio. EUR)	– 199	107	– 10	– 39
<i>Indeks</i>	– 100	54	– 5	– 20
Investeringer (mio. EUR)	1 504	1 375	1 279	1 244
<i>Indeks</i>	100	91	85	83
Investeringsafkast (%)	– 1,2	– 2,9	– 4,3	– 3,1
<i>Indeks</i>	– 100	– 246	– 370	– 269

Kilde: EU-producenterne i stikprøven.

- (147) Kommissionen fastsatte rentabiliteten hos EU-producenterne i stikprøven til nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. Producenterne i stikprøven havde en negativ rentabilitet i hele den betragtede periode — den faldt med 1,5 procentpoint mellem 2010 og 2012 og steg svagt i undersøgelsesperioden med 0,5 procentpoint og nåede — 1,6 %. Som det fremgår af betragtning 141, skyldtes den negative rentabilitet navnlig et konstant fald i grundprisen og ikke de svingende priser for råvarer som f.eks. nikkel.
- (148) Nettolikviditeten er et udtryk for EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Likviditeten var negativ i tre af de fire betragtede år — den forbedredes i 2011, men faldt igen derefter. Den midlertidige bedring i 2011 skyldtes i overvejende grad et markant fald i lagerbeholdningerne af halvfærdige produkter.
- (149) Investeringerne har vist en faldende tendens — i 2011 faldt de med 9 %, i 2012 med yderligere 6 % og endnu 2 % i undersøgelsesperioden. Investeringerne faldt samlet set med 17 procentpoint i den betragtede periode.
- (150) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Det var negativt i alle fire betragtede år. I 2011 faldt det med 146 %, i 2012 med yderligere 124 %, og var på — 3,1 % i undersøgelsesperioden.
- (151) Evnen til at rejse kapital blev negativt påvirket, hvad angår de fire producenter i stikprøven, idet de på grund af deres negative rentabilitetstal ikke var i stand til at opnå finansiering fra bankerne. Producenterne måtte gøre brug af ressourcer fra andre virksomhedsgrupper.

4.4.4. Konklusion vedrørende skade

- (152) De fleste af EU-erhvervsgrenens skadesindikatorer viste en negativ tendens i den betragtede periode. Produktionsmængden faldt med 5 %, hvilket førte til et fald på 8 % i kapacitetsudnyttelsen. Stabile salgsmængder på et marked i vækst førte til et fald i markedsandelen på 5 %. Beskæftigelsen faldt med 11 %, mens arbejdskraftomkostningerne steg med 8 %. Investeringerne faldt med 17 %, mens investeringsafkastet forblev negativt i hele den betragtede periode og viste en konstant forværring.
- (153) De eneste skadesfaktorer, der klart har vist en lidt positiv tendens, er produktionskapaciteten og produktiviteten. Denne stigning i produktionskapaciteten er under alle omstændigheder i tråd med stigningen i forbruget i den betragtede periode. Den stigende produktivitet skyldtes en nedskæring i antallet af medarbejdere.
- (154) Visse skadesindikatorer viste midlertidigt en positiv udvikling i 2011 og 2012 i forhold til året før og faldt så igen — f.eks. markedsandel, salgspriser, produktionsomkostninger. Rentabiliteten var negativ i alle fire år, likviditeten i tre ud af fire år.

- (155) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen på nuværende tidspunkt, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (156) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen sikrede, at eventuel skade forvoldt af andre faktorer end dumpingimporten fra det pågældende land ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Disse faktorer er: import fra andre tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, energiomkostninger, overkapacitet og konkurrence i Unionen.

5.1. Dumpingimportens virkninger

- (157) EU-forbruget steg med 4 % i den betragtede periode, men samtidig steg mængden af import fra de pågældende lande med 70 %, hvorimod EU-erhvervsgrenens markedsandel udviste en faldende tendens. Der blev fundet en sammenhæng mellem stigningen i markedsandelen for de importerede varer og EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele. Den stigende tendens i markedsandelen for de importerede varer aftog i 2012 og steg igen i undersøgelsesperioden, mens den faldende tendens for EU-erhvervsgrenens markedsandel også aftog i 2012 og faldt igen i undersøgelsesperioden. Det er således klart, at EU-erhvervsgrenens tab af markedsandel hang sammen med stigningen i dumpingimporten.
- (158) Importpriserne fra de pågældende lande faldt med 13 % i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens priser faldt med 11 % i samme periode. I undersøgelsesperioden underbød dumpingimporten fra de pågældende lande EU-erhvervsgrenens priser med 9,6-11,3 % og udøvede således et pristryk på EU-erhvervsgrenen. Prisadfærden i den stigende dumpingimport fra de pågældende lande har ikke gjort det muligt for EU-erhvervsgrenen at opretholde sin markedsandel eller blive fortjenstgivende.
- (159) Interesserede parter påstod, at de importerede varer fra de pågældende lande ikke konkurrerer med de varer, der sælges af EU-erhvervsgrenen. Importen fra de pågældende lande består angiveligt hovedsagelig af tynde produkter med en tykkelse på under 2 mm, mens produkter over denne tykkelse hovedsagelig leveres af EU-erhvervsgrenen. Denne påstand er ikke blevet bekræftet af undersøgelsesresultaterne. De eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenene sælger både tykke produkter med en tykkelse på over 2 mm og tynde produkter med en mindre tykkelse. Andelen af tykke produkter i forhold til tynde produkter er således identisk, med ca. 30-35 % for både EU-erhvervsgrenen og de stikprøveudvalgte eksporterende producenter fra de pågældende lande.
- (160) Interesserede parter påstod, at der ikke var nogen sammenhæng mellem importniveauet og -priserne fra Kina og EU-erhvervsgrenens rentabilitet. De henviste især til faldet i importen og stabile priser fra Kina i 2011-2012, hvilket angiveligt ikke kunne have forårsaget et fald i de gennemsnitlige priser på EU-markedet. Samtidig steg EU-erhvervsgrenens tab, og salgsmængden var forholdsvis stabil.
- (161) Denne analyse fokuserer dog udelukkende på to år isoleret set og ikke på hele den betragtede periode. Når man analyserer hele perioden, står det klart, at den markante stigning i dumpingimporten ikke blot medførte en forværring i rentabiliteten, men også påførte EU-erhvervsgrenen et tab i markedsandele og et fald i produktion, kapacitetsudnyttelse, beskæftigelse, investeringer og investeringsafkast. 2012 fulgte ikke den generelle tendens, men tendensen var dog generelt negativ. Formålet med at vurdere skadesindikatorerne over en længere periode på fire år er især at undgå at træffe konklusioner på grundlag af evt. isolerede udviklinger. Under alle omstændigheder blev virkningerne af dumpingimporten fra de pågældende lande vurderet kumulativt, som forklaret i betragtning 97-102. Det var derfor ikke berettiget alene at vurdere virkningerne af dumpingimporten fra Kina.
- (162) Interesserede parter påstod, at EU-erhvervsgrenen kun mistede ubetydelige markedsandele til importen fra Taiwan. I henhold til oplysningerne i klagen udgjorde importen fra Taiwan en markedsandel på 4,98 % i undersøgelsesperioden og steg med 1,09 % mellem 2010 og undersøgelsesperioden. Interesserede parter påstod, at det således var umuligt, at eksporten fra Taiwan havde forårsaget den skade, som klagerne angiveligt havde lidt.

- (163) I henhold til undersøgelsesresultaterne steg markedsandelen for den taiwanesiske import i den betragtede periode og var på 5,1 % i undersøgelsesperioden. I løbet af undersøgelsen blev det også tydeligt slået fast, at denne dumpingimport i væsentlig grad underbød EU-erhvervsgrenens salgspriser. I modsætning til den interesserede parts påstand udøvede dumpingimporten fra Taiwan et pristryk og forvoldte sammen med den kinesiske dumpingimport EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. ovenfor. Det erindres, at virkningerne af dumpingimporten fra de pågældende lande blev vurderet kumulativt, som forklaret i betragtning 97-102. Virkningerne af dumpingimporten blev derfor ikke vurderet uafhængigt.
- (164) Interesserede parter påstod, at mængden af import fra Taiwan var overvurderet, da den angiveligt omfattede væsentlige mængder af koldvalset flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Kina og Korea, som fejlagtigt blev opgivet med oprindelse i Taiwan. Denne påstand blev dog ikke understøttet af beviser.
- (165) Samarbejdsvillige virksomheder i Taiwan (producenter og andre samarbejdsvillige parter) rapporterede imidlertid eksportmængder, der udgjorde hovedparten af den samlede import fra Taiwan. Spørgsmålet om angiveligt fejlagtigt rapporterede ikke-taiwanesiske varer kunne derfor kun have en begrænset indvirkning, om nogen.
- (166) Interesserede parter påstod, at de kinesiske og taiwanesiske eksporterende producenters priser fulgte nikkelpriisen i lighed med EU-erhvervsgrenens priser. Selv om de eksporterende producenters pristendens tidligere fulgte tendensen i råmaterialepriserne, vedrører dette ikke det samlede prisniveau. Undersøgelsen konkluderede i den henseende, at både de kinesiske og taiwanesiske priser underbød EU-erhvervsgrenens priser med 9,6-11,3 %. Hvis påstanden om, at de kinesiske og taiwanesiske samt EU-erhvervsgrenens priser fulgte den samme tendens i hele den betragtede periode, var gyldig, ville dette blot føre til konklusionen om, at den kinesiske og taiwanesiske eksport underbød EU-erhvervsgrenens priser med en lignende margen i hele den betragtede periode.
- (167) Interesserede parter påstod, at de angiveligt stigende investeringer ikke er bevis for, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade. Denne påstand blev dog ikke bekræftet af undersøgelsen. Investeringerne steg støt med 17 % i hele den betragtede periode, jf. betragtning 149.
- (168) Kommissionen konkluderede på dette tidspunkt, at stigningen i lavprisdumpingimporten fra de pågældende lande forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Import fra tredjelande

- (169) Importmængden fra andre tredjelande udvikle sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 15

Import fra tredjelande

Land		2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Indien	Mængde (ton)	17 568	29 437	33 763	61 855
	Indeks	100	168	192	352
	Markedsandel (%)	0,6	0,9	1,0	1,9
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 912	2 421	2 218	2 098
	Indeks	100	127	116	110

Land		2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Sydkorea	Mængde (ton)	72 256	70 297	62 047	92 189
	<i>Indeks</i>	100	97	86	128
	Markedsandel (%)	2,3	2,2	1,9	2,8
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 932	2 112	1 891	1 839
	<i>Indeks</i>	100	109	98	95
Sydafrika	Mængde (ton)	66 142	51 788	50 718	51 907
	<i>Indeks</i>	100	78	77	78
	Markedsandel (%)	2,1	1,6	1,6	1,6
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	2 302	2 355	2 102	1 943
	<i>Indeks</i>	100	102	91	84
USA	Mængde (ton)	94 923	82 387	82 624	90 947
	<i>Indeks</i>	100	87	87	96
	Markedsandel (%)	3,0	2,5	2,5	2,8
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	2 695	2 943	2 646	2 304
	<i>Indeks</i>	100	109	98	85
Andre tredjelande	Mængde (ton)	85 674	109 406	74 897	59 204
	<i>Indeks</i>	100	128	87	69
	Markedsandel (%)	2,7	3,4	2,3	1,8
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	2 450	2 659	2 715	2 669
	<i>Indeks</i>	100	109	111	109
I alt — alle andre tredjelande undta- gen de pågældende lande	Mængde (ton)	336 564	343 313	304 049	356 102
	<i>Indeks</i>	100	102	90	106
	Markedsandel (%)	10,6	10,6	9,3	10,8
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	2 351	2 549	2 371	2 156
	<i>Indeks</i>	100	108	101	92

Kilde: Eurostat.

- (170) De tredjelande, der har de største importmængder, var Indien, Sydkorea, Sydafrika og USA, og deres markedsandele varierede mellem 1,6 % og 2,8 % i undersøgelsesperioden. Markedsandelen for alle andre tredjelande var 10,8 %.
- (171) Importen fra Indien var ubetydelig og udgjorde 1 % eller derunder i det meste af den betragtede periode. Importen fra Indien oversteg kun grænsen på 1 % én gang i undersøgelsesperioden og tegnede sig da for en markedsandel på 1,9 %.
- (172) Sydkoreas markedsandel var forholdsvis stabil i den betragtede periode og faldt fra 2,3 % til 1,9 % i perioden 2010-2012 og steg endelig til kun 2,8 % i undersøgelsesperioden.
- (173) Importen fra Sydafrika og USA viste en faldende tendens i hele den betragtede periode. Markedsandelen for importen fra Sydafrika faldt fra 2,1 % til 1,6 %, mens markedsandelen for importen fra USA faldt fra 3,0 % til 2,8 %.
- (174) Hvad angår priserne baseret på Eurostats oplysninger, kan det bemærkes, at kun den sydkoreanske importpris var lavere end importprisen fra Kina og Taiwan, mens importen fra Sydafrika var på samme niveau, og importen fra Indien og USA skete til højere priser. Det skal ikke desto mindre bemærkes, at den pågældende vare/samme vare består af forskellige stål kvaliteter, hvilket fører til markante prisforskelle, der ikke kan tages højde for i den gennemsnitlige pris fra Eurostat.
- (175) Interesserede parter henviste til importen fra andre tredjelande, herunder USA, Sydkorea, Indien og Sydafrika. De påstod, at importen fra disse lande måtte have påvirket EU-erhvervsgrenens situation, og da der importeres væsentlige mængder fra andre tredjelande, som ikke er genstand for Kommissionens undersøgelse, bør importen fra Kina og Taiwan ikke tilskrives eventuel skade forvoldt af importen fra andre lande.
- (176) Blandt de andre lande, der eksporterede koldvalsedde flade produkter af rustfrit stål til Unionen i undersøgelsesperioden, havde Taiwan og Kina, jf. ovenfor, de største markedsandele (hhv. 5,1 % og 4,3 %). Ingen andre landes import havde en markedsandel på over 3 % i den betragtede periode. Markedsandelen for de pågældende lande steg med 3,7 procentpoint i den betragtede periode, hvorimod den samlede markedsandel for importen fra andre tredjelande end de pågældende lande forblev stabil og kun steg med kun 0,2 procentpoint i den betragtede periode.
- (177) Ud fra den stabile tendens i importmængderne konkluderede Kommissionen således foreløbigt, at importen fra andre tredjelande ikke i væsentligt omfang bidrog til den skade, EU-erhvervsgrenen havde lidt.

5.2.2. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (178) De stikprøveudvalgte EU-producenters eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 16

De stikprøveudvalgte EU-producenters eksportresultater

	2010	2011	2012	Undersøgelsespe- rioden
Eksportmængde (ton)	185 377	188 431	182 370	178 010
Indeks	100	102	98	96
Gennemsnitspris (EUR/ton)	2 148	2 353	2 082	1 915
Indeks	100	110	97	89

Kilde: EU-producenterne i stikprøven.

- (179) De stikprøveudvalgte EU-producenters eksportmængder er faldende efter en enkelt stigning i 2011 i både mængder og priser. Samlet set udgjorde de stikprøveudvalgte producenters eksportmængder ca. 12 % af deres samlede produktion. Selv om faldet i eksporten kan have bidraget til faldet i produktionen, vil eksportens eventuelle bidrag til EU-erhvervsgrenens skade være meget begrænset i betragtning af det lave eksportsalg i forhold til salget i Unionen.

5.2.3. Energiomkostninger, overkapacitet

- (180) Interesserede parter påstod, at EU-erhvervsgrenens skade skyldtes høje energiomkostninger, som angiveligt er 20 % højere i Kina. Energiomkostningerne er imidlertid kun en mindre omkostningsfaktor i fremstillingen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål og udgør typisk under 10 % af de samlede omkostninger. Når man ser bort fra spørgsmålet om, hvorvidt energiomkostningerne i Kina afspejler markedsværdien, kan forskellen i energiomkostningerne ikke have forvoldt EU-erhvervsgrenens skade.
- (181) Interesserede parter påstod, at EU-erhvervsgrenen i modsætningen til oplysningerne i klagen havde lidt under en betydelig overkapacitet. Kommissionen bemærkede, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse faldt fra 77 % i 2010 til 70 % i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet og forbruget på EU-markedet udvikledes imidlertid parallelt, og begge steg med 4 % i den betragtede periode. Tabet i kapacitetsudnyttelse skyldes derfor, at EU-erhvervsgrenens ikke var i stand til at drage fordel af det voksende marked, da denne vækst blev absorberet af dumpingimporten fra de pågældende lande. Den påståede deraf følgende overkapacitet skyldes derfor snarere dumpingimporten end den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen.
- (182) Kommissionen konkluderede, at hverken EU-erhvervsgrenens energiomkostninger eller den påståede overkapacitet kunne have forvoldt den skade, EU-erhvervsgrenen havde lidt.

5.3. Konkurrenceproblemer

- (183) Interesserede parter påstod, at importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål fra Kina er steget som følge af en koncentration af kapaciteten i Unionen, som nu kun tæller få leverandører, hvorefter brugerne i Unionen blev efterladt med et begrænset antal EU-producenter. I de seneste 10 år har der imidlertid altid været fire mellemstore og en række mindre leverandører på EU-markedet. Ejerskabet i nogle af disse virksomheder har ændret sig i denne periode, men antallet af leverandører har været det samme. Stigningen i den kinesiske dumpingimport kan derfor ikke skyldes en reduktion i antallet af leverandører i Unionen.
- (184) Interesserede parter påstod, at EU-markedet var meget koncentreret, og at importen fra de pågældende lande ikke kunne have været skyld i den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen. De påstod, at mængden af import fra Asien var utilstrækkelig til at begrænse konkurrencen og ikke kunne hindre EU-erhvervsgrenen i at hæve sine priser. I den forbindelse henviste samme parter til Kommissionens fusionsbeslutning om godkendelse af fusionen (efter tilsagn) mellem Outokumpu og Inoxum i november 2012 ⁽¹⁾ («afgårelsen om Outokumpufusionen»).
- (185) Analysen i en fusionsprocedure og en antidumpingundersøgelse vedrører imidlertid forskellige retlige rammer med forskellige formål. I en fusionsprocedure analyseres det, om en foreslået fusion giver anledning til konkurrenceproblemer, hvorimod det i en antidumpingundersøgelse analyseres, om EU-erhvervsgrenen er udsat for skadevoldende dumping.
- (186) I forbindelse med afgørelsen om Outokumpufusionen blev det under alle omstændigheder undersøgt, om Outokumpus køb af Inoxum ville medføre en monopolsituation på EU-markedet. Den kombinerede enhed bestående af Outokumpu og Inoxum ville have haft en samlet markedsandel på over 50 % og reduceret antallet af store producenter fra fire til tre. Fusionsafgårelsen forpligtede Outokumpu til at afhænde dele af Inoxum inkl. produktionsvirksomheden Acciai Speciali Terni («AST»). Målet med denne afhændelse var præcis at opretholde konkurrencen på EU-markedet for koldvalsede flade produkter af rustfrit stål, og den planlagte fusionsenhed (Outokumpu og samtlige aktiver i Inoxum inkl. AST) med en markedsandel på over 50 % på EU-markedet blev aldrig en realitet. Der er derimod stadig fire mellemstore og en række mindre virksomheder, der konkurrerer med hinanden, uden at nogen af disse parter har den markedsstyrke, som den planlagte fusionsenhed i fusionsagen ville have haft.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 7. november 2012, som er henvendt til: Outokumpu OYJ om en fusions forenelighed med det indre marked og EØS-aftalen (sag COMP/M.6471 — Outokumpu/INOXUM)

- (187) Interesserede parter henviste også til drøftelsen i afgørelsen om Outokumpufusionen om, hvorvidt EU-producenterne blev presset af importen fra Asien i de perioder, hvor svingende nikkelpreiser, valutakurser og lave nikkelpreiser på LME gjorde den asiatiske import mindre konkurrencedygtig. Det fremgik af afgørelsen om Outokumpufusionen, at selv om presset fra importen ikke er stærkt på nuværende tidspunkt, vil importen måske udøve et større pres i nær fremtid ⁽¹⁾, hvilket siden førte til en vurdering af den sandsynlige udvikling på markedet. Den nuværende undersøgelse har vist følgende: Dumpingimporten fra de pågældende lande havde i undersøgelsesperioden en markedsandel på 9,5 % og steg med 70 % i forhold til 2010. Det blev desuden fastslået, at dumpingimporten underbød EU-erhvervsgrenens priser med 9,6-11,3 %.
- (188) Den kendsgerning, at efterspørgslen på EU-markedet er forholdsvis stabil selv i tilfælde af markante prisudsving, betyder ikke, at køberne ikke er prisfølsomme. Mens eksportørernes lavere priser ikke fører til et øget forbrug på EU-markedet, har undersøgelsen klart vist, at køberne er villige til at indkøbe stadigt større mængder af lavprisimport. Da lavprisimporten ikke skaber en øget efterspørgsel, skader dette salg andre markedsaktørers salg, og navnlig EU-erhvervsgrenens salg.
- (189) Undersøgelsen har bekræftet, at EU-erhvervsgrenen sælger et større produktsortiment end de samarbejdsvillige eksporterende producenter. I undersøgelsesperioden vedrørte ca. 75 % af EU-erhvervsgrenens salg de fire mest almindelige stålkaliteter (304, 304L, 316L og 430). Disse kaliteter sælges af eksportørerne fra de pågældende lande i forskellige bredder, tykkelser og belægninger. Produkter uden for disse kaliteter er også i direkte konkurrence, idet de også sælges af eksportørerne fra de pågældende lande.
- (190) Ingen af de interesserede parter har stillet spørgsmål om produktkvaliteten i den nuværende undersøgelse. I afgørelsen om Outokumpufusionen blev det fastslået, at den kvalitet, som produceres af ikke-europæiske producenter, generelt kan sammenlignes med de europæiske producenters kvalitet ⁽²⁾, selv om det også blev fastslået, at kunder med specifikke krav ikke kan købe varer fra Asien ⁽³⁾. Hovedparten af EU-erhvervsgrenens salg er produkter, hvor kvalitet er sammenlignelig, jf. ovenfor.
- (191) Andre problemer, der afholder visse kunder fra at købe importerede koldvalsedede flade produkter af rustfrit stål, er de længere leveringstider, der skyldes transporten fra de pågældende lande, og de mindre favorable betalingsbetingelser, som tilbydes af producenterne i de pågældende lande. Disse problemer er hovedsagelig relevante for kunder, der køber direkte fra fabrikken, hvilket kun udgør ca. en tredjedel af EU-markedet.
- (192) Samtidig udgør hovedparten af salget via stålservicecentre ca. to tredjedele af EU-markedet. Næsten alt salg fra de pågældende lande foregår via uafhængige servicecentre, som også køber fra EU-erhvervsgrenen. I disse tilfælde er distributørernes betalingsbetingelser relevante for brugeren. Da salget typisk tages fra distributørens lagerbeholdning, er leveringstiden også den tid, det tager at sende varerne fra distributøren til brugeren. Hovedparten af salget er derfor ikke påvirket af disse spørgsmål.
- (193) Hovedparten af EU-erhvervsgrenens salg er således direkte påvirket af dumpingimporten fra de pågældende lande.
- (194) Følgelig konkluderede Kommissionen, at konkurrencebetingelserne i Unionen ikke kunne have forhindret dumpingimporten fra de pågældende lande i at forvolde EU-erhvervsgrenen skade.

5.4. Råvareprisernes virkninger

- (195) Interesserede parter påstod, at beslutningen om at købe enten den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande eller den samme vare produceret af EU-erhvervsgrenen styres af udviklingen i råvarepriserne, navnlig nikkelpriisen. Dette skyldes, at eksportørerne opkræver en samlet pris, og EU-erhvervsgrenen opkræver en grundpris plus et legeringstillæg.

⁽¹⁾ Afgørelsen om Outokumpufusionen, betragtning 587.

⁽²⁾ Afgørelsen om Outokumpufusionen, betragtning 546.

⁽³⁾ Afgørelsen om Outokumpufusionen, betragtning 550.

- (196) Det vil derfor angiveligt være mere fordelagtigt for importørerne at købe varerne fra de pågældende lande, når råvarepriserne stiger (idet EU-erhvervsgrenens priser opjusteres, mens eksportørernes priser forbliver uændrede). Hvis råvarepriserne derimod falder, vil det angiveligt være mindre fordelagtigt for importørerne at købe varerne fra de pågældende lande (idet EU-erhvervsgrenens priser vil falde, men eksportørernes priser forbliver uændrede).
- (197) I afgørelsen om Outokumpufusionen blev virkningen af nikkelpriens forventede udvikling på importørernes indkøbsbeslutninger analyseret ⁽¹⁾. I den aktuelle undersøgelse blev det analyseret, om udviklingen i importen fulgte udviklingen i den faktiske nikkelpri og fulgte ovenstående mønster. Nikkelprisen ⁽²⁾ faldt med 31 % fra 16 453 EUR/ton i 2010 til 11 327 EUR/ton i undersøgelsesperioden. Dette fald i nikkelpri skulle i følge de interesserede parter krav i betragtning 196 have ført til et fald i importen fra de pågældende lande. Undersøgelsen har imidlertid vist, at eksporten fra de pågældende lande som beskrevet i betragtning 104 steg med 70 % i samme periode til trods for et markant fald i nikkelpri.
- (198) Udviklingen i råvarepriserne kan have haft en vis virkning på udviklingen i importmængderne, mens andre faktorer såsom eksportørernes lave prisniveau tydeligvis har opvejet denne virkning. Det konkluderes derfor, at udviklingen i nikkelpri ikke har haft en længerevarende virkning på den generelt stigende tendens i importen fra de pågældende lande i den betragtede periode.

5.5. Ændringer i forbrugsmønstret

- (199) I afgørelsen om Outokumpufusionen blev det fastslået, at både den absolutte nikkelpri og nikkelpriens volatilitet kan have gjort rustfrit stål som råvare mindre attraktivt og styret efterspørgslen imod rustfrit stål uden nikkel ⁽³⁾.
- (200) Hvad angår tiltrækningskraften af rustfrit stål som råvare, blev det påstået, at en række tendenser kan have haft en mulig indvirkning på substitution til/fra rustfrit stål, herunder behovet for at anvende lettere materialer i f.eks. biler (negativ indvirkning på rustfrit stål; skifte fra stål til kompositter), kortere produktlivscyklusser for forbrugsvarer (negativ indvirkning på rustfrit stål; der anvendes billigere materialer), større behov for vandrensning og grøn energiproduktion (positiv indvirkning på rustfrit stål; svært at erstatte i mange anvendelser) og udviklingen i priserne på muligt konkurrerende materialer (jernmalm, aluminium, kobber) ⁽⁴⁾.
- (201) I den forbindelse har den aktuelle undersøgelse bekræftet konklusionerne fra afgørelsen om Outokumpufusionen ⁽⁵⁾ om, at efterspørgslen efter rustfrit stål generelt og koldvalsede flade produkter af rustfrit stål specifikt er forholdsvis uelastisk. Væksten i forbruget fandt især sted mellem 2010 og 2011, hvor priserne steg. I perioden med faldende priser fra 2011 til undersøgelsesperioden var forbruget uændret og steg kun med 1 %. Substitution til/fra rustfrit stål, herunder ovennævnte faktorer, havde derfor ikke en målelig indvirkning på det samlede forbrug af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål.
- (202) Hvad angår skiftet i efterspørgslen til ikkenikkelholdige kvaliteter af rustfrit stål, som også er den samme vare, bekræftede en detaljeret analyse af de stikprøveudvalgte EU-producenters salgstransaktioner konklusionerne i afgørelsen om Outokumpufusionen.
- (203) Som det fremgår af betragtning 138, er EU-erhvervsgrenens priser direkte forbundet med stålkvaliteten og de tilsvarende råvareomkostninger. Et skift i efterspørgslen fra en stål kvalitet til en anden har derfor en neutral indvirkning på EU-erhvervsgrenens resultater.
- (204) Det konkluderes således på nuværende tidspunkt, at ændringerne i forbrugsmønstret ikke havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens resultater.

5.6. Konklusion om årsagssammenhæng

- (205) Lavprisdumpingimporten fra de pågældende lande steg både i absolutte tal og i forhold til forbruget på EU-markedet på det tidspunkt, hvor de fleste af EU-erhvervsgrenens skadesfaktorer (produktion kapacitetsudnyttelse, markedsandel, beskæftigelse, salgspris, arbejdskraftomkostninger, rentabilitet, investeringer og investeringsafkast) forværredes. Dumpingimporten fra de pågældende lande underbød EU-erhvervsgrenens priser med 9,6-11,3 % i undersøgelsesperioden.

⁽¹⁾ Afgørelsen om Outokumpufusionen, betragtning 567.

⁽²⁾ Nickel, melting grade, LME spotpris, CIF European ports, Euro pr. ton. Kilde: Verdensbanken.

⁽³⁾ Afgørelsen om Outokumpufusionen, betragtning 96.

⁽⁴⁾ Afgørelsen om Outokumpufusionen, betragtning 97.

⁽⁵⁾ Afgørelsen om Outokumpufusionen, betragtning 98.

- (206) Andre faktorer såsom energiomkostninger, kapacitet og konkurrencevilkår på EU-markedet bidrog ikke til EU-erhvervsgrenens skade. Faktorer som import fra andre tredjelande og EU-erhvervsgrenens eksport kan have bidraget til skade, men i et meget begrænset omfang.
- (207) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen foreløbigt, at den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen led, skyldtes dumpingimporten fra de pågældende lande, og at de øvrige faktorer hver for sig ikke brød årsagssammenhængen. Skaden består navnlig af en sårbar økonomisk situation i EU-erhvervsgrenen og et fald i produktion, kapacitetsudnyttelse beskæftigelse og markedsandel.
- (208) Kommissionen skelnede behørigt mellem virkningerne af alle kendte faktorer på EU-erhvervsgrenens situation og de skadevoldende virkninger af dumpingimporten. Virkningen af anden import, EU-erhvervsgrenens eksport, energiomkostninger og konkurrencevilkårene på EU-erhvervsgrenens negative udvikling i den økonomiske situation, produktionen og markedsandelen var enten meget begrænset eller ikkeeksisterende.

6. UNIONENS INTERESSER

- (209) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 undersøgte Kommissionen, om den klart kunne konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde til trods for konstateringen af skadevoldende dumping. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

6.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (210) Størstedelen af EU-erhvervsgrenen støtter indførelsen af foranstaltninger. Den største EU-producent samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen, men modsatte sig heller ikke klagen. Seks EU-producenter tegnede sig for ca. 55 % af salget og produktionen i Unionen og samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og støttede klagen.
- (211) EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade. Alle finansielle indikatorer (rentabilitet, likviditet, investeringsafkast) var overvejende negative i hele den betragtede periode. Andre indikatorer såsom produktion, kapacitetsudnyttelse, beskæftigelse og markedsandel udviklede sig negativt i hele den betragtede periode. Det lykkedes med nød og næppe EU-erhvervsgrenen at opretholde de lave salgsmængder fra tiden efter krisen, og den var ikke i stand til at udnytte markedsvæksten.
- (212) Uden foranstaltninger vil dumpingimporten fra de pågældende lande fortsat tvinge EU-erhvervsgrenen til at sælge til tabsgivende priser. Akkumuleringen af flere tab vil føre til en yderligere forværring af EU-erhvervsgrenens situation. Det vil derfor være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres foranstaltninger.

6.2. Ikke forretningsmæssigt forbudne importører og distributørers interesser

- (213) Importører og distributører (inkl. stålservicecentre) var meget aktive i forbindelse med undersøgelsen. 31 importører og distributører gav sig til kende og var imod indførelsen af foranstaltninger.
- (214) Importører og distributører påstod, at deres mulige forsyningskilder vil blive begrænset efter indførelsen af foranstaltninger. De påstod, at hvis der indføres foranstaltninger, vil de ikke længere kunne indkøbe koldvalsede flade produkter af rustfrit stål fra Kina og Taiwan.
- (215) Undersøgelsen har dog vist, at alle importører og distributører indkøber varer fra flere kilder, herunder EU-erhvervsgrenen, de pågældende lande og andre tredjelande. De er derfor kun i et vist omfang afhængige af forsyninger fra de pågældende lande.
- (216) Disse parter kan fortsat indkøbe koldvalsede flade produkter af rustfrit stål fra EU-erhvervsgrenen og fra andre lande, som ikke er genstand for denne undersøgelse (dvs. Indien Sydafrika, Sydkorea eller USA), som tilsammen har en markedsandel på 11 %. Både EU-erhvervsgrenen og importen fra andre tredjelande er derfor pålidelige alternativer til importen fra Kina og Taiwan.

- (217) Det konkluderes derfor på nuværende tidspunkt, at indførelsen af foranstaltninger kun kan have en mindre negativ indvirkning på situationen for ikke forretningsmæssigt forbundne importører og distributører.

6.3. Brugernes interesser

- (218) En række interesserede parter, herunder eksporterende producenter og distributører, rejste spørgsmål vedrørende foranstaltningernes mulige negative indvirkning på brugerne. Brugerne rejste ikke selv disse spørgsmål. Brugernes samarbejdsvilje i denne sag var meget lav. Seks brugere (herunder en gruppe på fire virksomheder) udtrykte deres mening, og kun én var imod indførelsen af foranstaltninger. Andre brugere og deres sammenslutninger hverken deltog eller afholdt sig udtrykkeligt fra at tage stilling.
- (219) Det konkluderes derfor foreløbigt, at indførelsen af foranstaltninger ikke er i strid med brugernes interesser.

6.4. Konkurrenceproblemer

- (220) I afgørelsen om Outokumpufusionen fastslog Kommissionen, at den planlagte fusion sandsynligvis vil føre til, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt som følge af ikke-koordinerede virkninger, med skabelsen af en dominerende stilling på EØS-markedet for koldvalsedede flade produkter af rustfrit stål⁽¹⁾. For at undgå at konkurrencen hæmmes, accepterede Kommissionen, at afhændelsen af bl.a. AST var tilstrækkeligt til at afhjælpe konkurrenceproblemerne⁽²⁾. Som følge af den afhændelse, som Kommissionen accepterede, er der stadig fire mellemstore EU-producenter.
- (221) Denne foranstaltning er allerede blevet gennemført og har nu fuld virkning. Indførelsen af antidumpingforanstaltninger reducerer således ikke antallet af mellemstore EU-producenter. Det konkluderes derfor på nuværende tidspunkt, at indførelsen af foranstaltninger ikke reducerer eller ophæver virkningen af det tilsagn, som Kommissionen accepterede i afgørelsen om Outokumpufusionen.

6.5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (222) På baggrund af ovenstående fastslog Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina og Taiwan i denne fase af undersøgelsen.

7. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (223) På baggrund af Kommissionens konklusioner om dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres midlertidige foranstaltninger for at hindre, at EU-erhvervsgrenen påføres yderligere skade som følge af dumpingimport.

7.1. Skadestærskel (skadesmargen)

- (224) For at fastlægge omfanget af foranstaltningerne fastsatte Kommissionen først det toldbeløb, der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen.
- (225) Skaden ville være afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrenen kunne dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare på EU-markedet, som med rimelighed kunne forventes af en virksomhed af denne type i sektoren på normale konkurrencevilkår, dvs. uden dumpingimport.
- (226) EU-erhvervsgrenens rentabilitet var negativ i hele den betragtede periode, dvs. fra 2010-2013. De foregående år 2008-2009 blev påvirket af et fald i efterspørgslen i løbet af den økonomiske krise, og fortjenesten i disse år kan derfor ikke betragtes som opnået på normale konkurrencevilkår. I den foregående undersøgelse blev det, jf. betragtning 134, foreløbigt konkluderet, at der var dumping i 2007, men der blev ikke fundet en væsentlig sammenhæng mellem importen og EU-erhvervsgrenens situation. Målfortjenesten blev derfor fastsat til 8,1 %,

⁽¹⁾ Afgørelsen om Outokumpufusionen, betragtning 883.

⁽²⁾ Afgørelsen om Outokumpufusionen, betragtning 1296.

hvilket var den fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen opnåede i 2007. Dette var det sidste repræsentative år med normale konkurrencevilkår, før efterspørgslen faldt i 2008 og 2009. Markedsstørrelsen i 2013 var næsten på samme niveau som forbruget i 2007.

- (227) På dette grundlag beregnede Kommissionen en ikke-skadevoldende pris på samme vare for EU-erhvervsgrenen ved at trække det faktiske tab i den betragtede periode fra Unionens salgspriser og lægge målfortjenesten på 8,1 % hertil.
- (228) Kommissionen fastsatte derefter skadestærsklen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter i de pågældende lande, der indgik i stikprøven, som fastlagt ved beregningen af prisunderbud og den vejede gennemsnitlige ikke-skadevoldende pris på samme vare, som de EU-producenter, der indgik i stikprøven, solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.
- (229) Skadestærsklen for »andre samarbejdsvillige virksomheder« og for »alle andre virksomheder« er defineret på samme måde som dumpingmargenen for disse virksomheder, jf. betragtning 57, 60, 85 og 88.

7.2. Midlertidige foranstaltninger

- (230) Der bør indføres midlertidig antidumpingtold på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Kina og Taiwan i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told i grundforordningens artikel 7, stk. 2. Kommissionen sammenlignede skades- og dumpingmargenen. Tolden bør fastsættes på niveauet for dumping- eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest.
- (231) Som nævnt i betragtning 4 gjorde Kommissionen importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina og Taiwan til genstand for registrering ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1331/2014 med henblik på den mulige anvendelse med tilbagevirkende kraft af antidumping- og udligningsforanstaltningerne, jf. grundforordningens artikel 10, stk. 4, og artikel 16, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»antisubsidiegrundforordningen«).
- (232) Hvad angår denne antidumpingundersøgelse og ud fra ovenstående konklusioner, bør registreringen af importen med henblik på antidumpingundersøgelse, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 5, fortsætte.
- (233) Hvad angår den parallelle antisubsidieundersøgelse (se betragtning 3), bør registreringen af importen fra Kina i medfør af antisubsidiegrundforordningens artikel 24, stk. 5, fortsætte.
- (234) Der kan ikke træffes afgørelse om en eventuel anvendelse af antidumpingforanstaltningerne med tilbagevirkende kraft på nuværende tidspunkt.
- (235) På grundlag af ovenstående bør de midlertidige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)	Midlertidig antidumpingtold (%)
Kina	Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.	34,9	25,2	25,2
	Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	34,9	25,2	25,2
	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	29,2	24,3	24,3

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)	Midlertidig antidumpingtold (%)
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	29,2	24,3	24,3
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	30,0	24,%	24,5
	Alle andre virksomheder	34,9	25,2	25,2
Taiwan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	12,0	23,9	12,0
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	10,9	22,9	10,9
	Yieh United Steel Corporation	10,9	22,9	10,9
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	10,9	22,9	10,9
	Alle andre virksomheder	12,0	23,9	12,0

- (236) De antidumpingtoldsatser for de enkelte virksomheder, der er anført i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i undersøgelsen. De afspejlede derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med undersøgelsen. Disse toldsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande, og som er fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være underlagt nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.
- (237) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽¹⁾. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, der gør det muligt at påvise, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at drage fordel af den toldsats, der gælder for virksomheden. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at benytte den toldsats, der gælder for den, offentliggøres der en meddelelse om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (238) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden vil antidumpingtoldsatsen for »alle andre virksomheder« finde anvendelse på ikke blot de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i denne undersøgelse, men også de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (239) Fra den 26. marts 2015 beskytter en midlertidig antidumpingtold mod importen af dumpingvarer. Det er således ikke længere nødvendigt at registrere importen med henblik på beskyttelse mod dumpingimport. Artikel 1, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1331/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

8. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- (240) I overensstemmelse med god administrativ praksis vil Kommissionen opfordre de interesserede parter til at fremsætte skriftlige bemærkninger og/eller til at anmode om at blive hørt af Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer inden for den fastsatte tidsfrist.
- (241) Konklusionerne om indførelsen af en midlertidig told er foreløbige og kan ændres i undersøgelsens endelige fase —

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af fladvalsede produkter af rustfrit stål, kun koldvalsede, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 og 7220 20 89, og med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan.

2. Den midlertidige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen frit Den Europæiske Unions grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, der fremstilles af nedenstående virksomheder:

Land	Virksomhed	Midlertidig antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Kina	Baosteel Stainless Steel Co., Ltd., Shanghai	25,2	C022
	Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd., Ningbo	25,2	C023
	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd., Taiyuan City	24,3	C024
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd., Tianjin City	24,3	C025
	Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilag I	24,5	
	Alle andre virksomheder	25,2	C999
Taiwan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Taipei City	12,0	C030
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd., Kaohsiung City	10,9	C031
	Yieh United Steel Corporation, Kaohsiung City	10,9	C032
	Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilag II	10,9	
	Alle andre virksomheder	12,0	C999

3. Den i stk. 1 omhandlede vares overgang til fri omsætning i Unionen er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

4. De relevante gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Inden for en frist på 25 kalenderdage fra datoen for denne forordnings ikrafttræden kan interesserede parter:

- anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning
- sende deres skriftlige bemærkninger til Kommissionen og
- anmode om at blive hørt af Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

2. Inden for en frist på 25 kalenderdage fra datoen for denne forordnings ikrafttræden kan de i artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009 omhandlede parter fremsætte bemærkninger om anvendelsen af de midlertidige foranstaltninger.

Artikel 3

Artikel 1, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1331/2014 affattes således:

»1. I medfør af artikel 24, stk. 5, i forordning (EF) nr. 597/2009 pålægges det hermed toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til registrering af importen til Unionen af fladvalsede produkter af rustfrit stål, kun koldvalsede, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 og 7220 20 89, og med oprindelse i Folkerepublikken Kina.«

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

Kinesiske samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgår i stikprøven

Land	Navn	Taric-tillægskode
Kina	Lianzhong Stainless Steel Corporation, Guangzhou	C026
	Ningbo Qi Yi Precision Metals Co., Ltd., Ningbo	C027
	Tianjin Lianfa Precision Steel Corporation, Tianjin	C028
	Zhangjiagang Pohang Stainless Steel Co., Ltd., Zhangjiagang City	C029

BILAG II

Taiwanesiske samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgår i stikprøven

Land	Navn	Taric-tillægskode
Taiwan	Jie Jin Material Science Technology Co., Ltd., Tainan City	C033
	Yuan Long Stainless Steel Corporation, Kaohsiung City	C034

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/502**af 24. marts 2015****om godkendelse af et præparat af *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 som fodertilsætningsstof til malkekøer (indehaver af godkendelsen er Micro Bio-System Ltd)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for udstedelse af en sådan godkendelse.
- (2) Der er i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indgivet en ansøgning om godkendelse af et præparat af *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (3) Ansøgningen vedrører godkendelse i tilsætningsstofkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« af et præparat af *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 som fodertilsætningsstof til malkekøer.
- (4) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (»autoriteten«) konkluderede i sin udtalelse af 11. september 2014 ⁽²⁾, at præparatet af *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 på de foreslåede anvendelsesbetingelser ikke har skadelig virkning på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet. Det blev også konkluderet, at tilsætningsstoffet kan forbedre mælkeproduktionen hos malkekøer. Autoriteten mener ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning efter markedsføringen. Den har ligeledes gennemgået den rapport om metoden til analyse af fodertilsætningsstoffet i foder, der blev forelagt af det ved forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.
- (5) Vurderingen af præparatet af *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Derfor bør anvendelsen af præparatet godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstofkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »armflorastabilisatorer«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastlagt i bilaget.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2014; 12(9):3830.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
						CFU/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			

Kategori: zootekniske tilsætningsstoffer. Funktionel gruppe: tarmflorastabilisatorer

4b1871	Micron Bio-Systems Ltd	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC R404	Tilsætningsstoffets sammensætning Præparat af <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC R404, der indeholder mindst: 1×10^{10} CFU/g tilsætningsstof Aktivstoffets karakteristika <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC R404 Analysemetode ⁽¹⁾ Identifikation ved polymerasekædereaktion (PCR) — Tælling ved pladespredningsmetoden under anvendelse af gærekstraktagar med dextrosechloramphenicol (CGYE) (EN 15789)	Malkekøer	—	$4,4 \times 10^8$	—	1. I brugsvejledningen for tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, holdbarhed og pelletteringsstabilitet. 2. Anbefalet dosis af tilsætningsstoffet: 1×10^{10} CFU pr. dyr om dagen. 3. Sikkerhedsforanstaltninger: Åndedrætssværn og hudbeskyttelse skal bæres under håndteringen.	14. april 2025
--------	------------------------	---	--	-----------	---	-------------------	---	---	----------------

⁽¹⁾ Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på referencelaboratoriets hjemmeside: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/503**af 24. marts 2015****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2015.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	91,6
	TR	115,6
	ZZ	103,6
0707 00 05	JO	206,0
	MA	176,1
	TR	162,7
0709 93 10	ZZ	181,6
	MA	113,3
	TR	162,2
0805 10 20	ZZ	137,8
	EG	44,7
	IL	71,5
0805 50 10	MA	53,7
	TN	54,3
	TR	70,2
0808 10 80	ZZ	58,9
	TR	46,6
	ZZ	46,6
0808 30 90	AR	94,0
	BR	92,5
	CL	78,4
	CN	105,5
	MK	25,2
	US	218,4
	ZA	123,7
	ZZ	105,4
	AR	108,8
	CL	139,2
	CN	102,1
	ZA	133,1
	ZZ	120,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA